

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

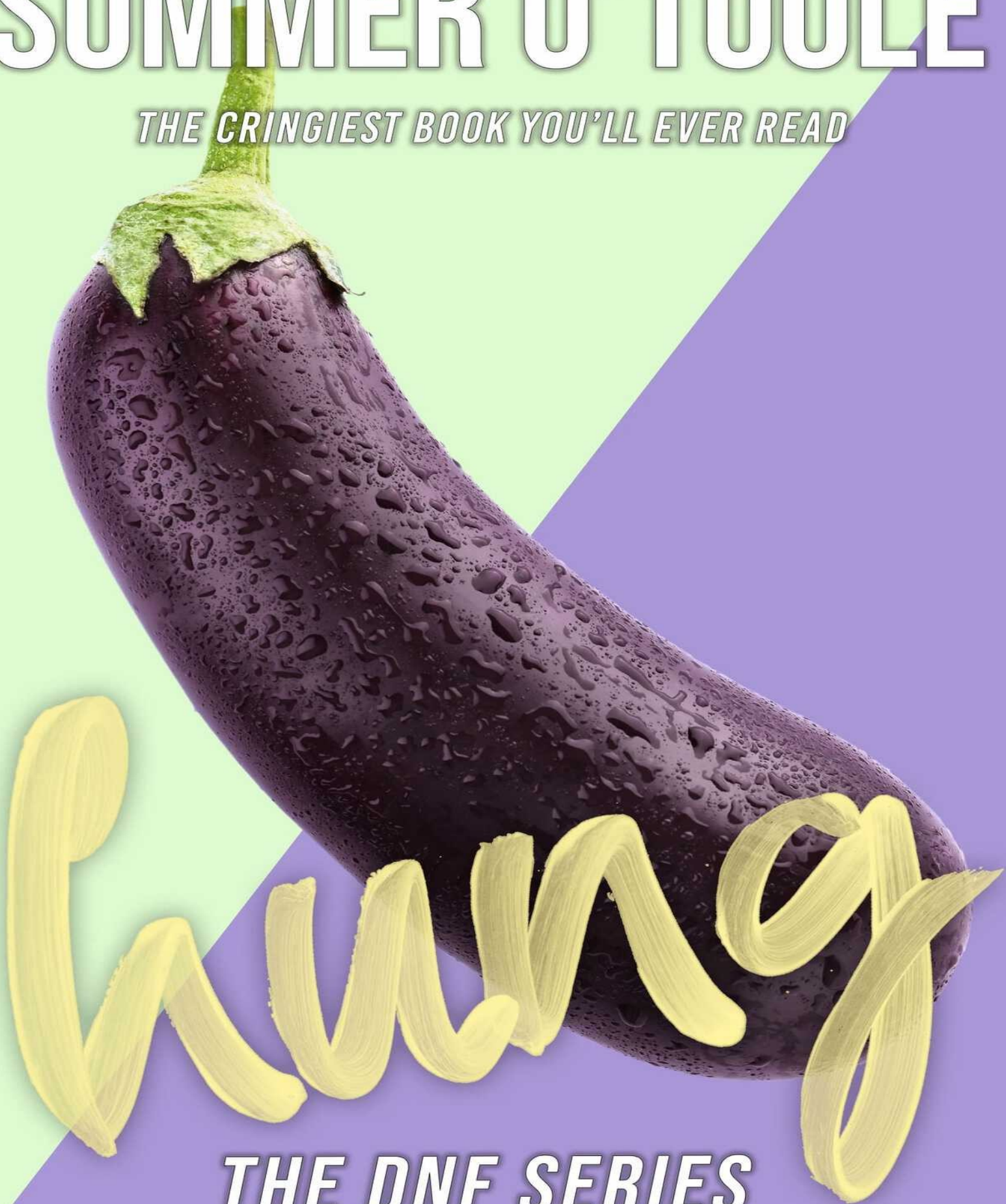
Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

SUMMER O'TOOLE

THE CRINGIEST BOOK YOU'LL EVER READ

THE DNF SERIES

THE DNF SERIES

Summer

SUMMER O'TOOLE

To mom, here's finally a book you can read,
but I can't promise you'll like it.

Çeviri Kitaplar

Telegram

Before you get balls deep . . .

Bilmeniz gereken birkaç şey var:

İlk olarak, Alfie, Fox Ailesi Suç Sendikası Serisinden bir karakterdir. Uygunsuz esprileri, balkabağı baharatlı latte sevgisi ve her zaman parlak gözlü ve gür kuyruklu olmasıyla bilinir. Sendikada nasıl bu kadar yükseldiğini kimse bilmiyor, ancak Fox Ailesi'nin güvenlik şefinin sağ kolu olarak hizmet veren sadık ve adanmış bir asker.

Bu arada, Hung'un tadını çıkarmak için Tilki Ailesi kitaplarından herhangi birini okumanıza gerek yok.

İkinci olarak, herhangi bir cringe kaynaklı hastaneye yatış, yemekten kaçınma, terapi veya seçmeli lobotomiden sorumlu tutulamam.

About The DNF Series

DNF Kitabevi Serisi'ne göz attığınız için teşekkürler! Bu küçük serinin ne olduğunu bilmiyorsanız, sizi aydınlatmamıza izin verin.

DNF, Salem, Massachusetts'te kitapların ikinci bir şans için gittiği sevilen bir kullanılmış kitapçıdır. Bir zamanlar birinin DNF'si olan şey, bir sonraki kişinin hazinesidir.

Sizi korkutmak için buradayız. Kitabınızı elinizden bırakıp derin bir nefes almanızı istiyoruz. "Bunu *gerçekten* okudum mu?" diye düşünmenizi istiyoruz. Okuyabileceğiniz en acıklı ama en iyi aşk hikâyelerini tırnaklarınızla kazıyarak okumanızı istiyoruz.

DNF Challenge için hazır mısınız? Öyleyse, DNF Bingo Kartını indirmek için bu [bağlantıya](#) tıklayın! Sosyal medya hesaplarınızda paylaşın ve kaç kitap okuyabileceğinizi görün! Eğer bunu başarırsanız

tüm seri, tebrikler, seni küçük hasta sapık, BINGO'yu aldın!

Birinci Bölüm

Karı

Alfie

Her küçük çocuk müstakbel eşini ilk kez gördüğü anın hayalini kurar. Gerçek bir meleğe baktığında ve kafasının içinde hiç şüphe duymadan "Bir gün bu kadınla evleneceğim" diyen o emin sesi duyduğunda.

Dün gece direksiyon başında uyuyakalmadan önce rastgele bir otoyol çıkışında durduğumda, uyanacağımı ve

müstakbel eşimle tanıştım. Yoldaki bir başka güne başlamadan önce, bir kitapçının yanındaki çakıl taşlı verandada bir kahve karavanında durmaya karar verdim.

Yasemin sarmaşıkları ahşap çitlere tırmanıyor ve masalar serin gölge sunan büyük meşe ağaçlarıyla kaplı. Plansız yolculuğumda bir sonraki adımda nereye gideceğime karar verirken oturmak için yeterince güzel bir yere benziyordu.

Ancak sipariş vermek için pencereye adımımı atar atmaz, hiçbir yere gitmemin mümkün olmadığını anladım. Diğer taraftaki mükemmellik dudak uçuklatan, ereksiyona neden olan, göz kamaştırıcı bir güzellikte. Yuvarlak, dolgun yanaklarından, hafif pembeye çalan saçlarına kadar her şey saç ve düğme burun.

Bana bakıyor ve yemin ederim gökler yarıyor. Dudakları kıpırdıyor ama sırtlarına kalp şeklinde oklar asmış tombul bebeklerin çaldığı altın arpların sesinden ne dediğini duyamıyorum.

Deniz köpüğü yeşili karavanın tezgâhının arkasından tekrar konuştuğunda, parıldayan, meleksi seslerden kurtulmak için başımı sallıyorum. "Size ne getirebilirim?"

"Evlen benimle." *Tanrı aşkına, ağzımdan kaçıverdi!*

Neyse ki biri yatağın ters tarafından uyanmış ve sokakta arkamdan korna çalıyor.

Gülüyor, sesi lanet bir süpernovadan daha parlak. "Pardon, neydi o?" diye soruyor ve İngiliz aksanı olduğunu fark ediyorum.

"Uh ..." Sarı saçlarından bir tutam rüzgârda savrulunca ağzım kurudu. Burada öylece dilsiz ve aşk çarpmış bir şekilde durduğumu fark etmek beni daha da geriyor, bu da dilimin daha da tutulmasına neden oluyor. Telefonum cebimde titreyerek beni sersemliğimden çekip çıkarıyor. "Balkabağı baharatlı latte, buzlu, lütfen." Başka bir evlilik teklifi yapmadan siparişimi vermeyi başardığımda sırtımı sıvazlamak istiyorum.

"Yaklaşık üç ay erken geldiniz..." Özür dilercesine kaşlarını çatıyor.

İş yerimin yanındaki kahve dükkânı June Bug Café'ye yıl boyunca balkabağı baharatı bulundurması için rüşvet verdiğimden, çoğu yerin bulundurmadığını unutuyorum. Tam başka bir şey sipariş edecekken parmağını kaldırıp tezgahın arkasına eğiliyor.

Birkaç saniye sonra sırtarak tekrar ortaya çıkıyor. "Vanilyalı ve ekstra tarçınlı buzlu kirli chai latte yapabilirim ve bu iyi bir yer tutucu olacaktır."

"Kulağa harika geliyor," diye mırıldanıyorum ve eminim ki köpek boku ile çürük yumurtayı bir araya getirmeyi teklif etse ben de aynı şeyi söylerdim. Başını sallayarak gülümsüyor ve kalbim tekliyor.

"Süt ürünleri beni ishal ediyor!" Ağzımdan kaçırdım.

Donup kalıyor, koyu cerulean gözleri açılıyor, dudakları ayrılıyor, nutku tutuluyor. Az önce ağzımdan çıkan kelimeleri işlerken kulaklarımda bir uğultu var. Hayatımda gördüğüm en muhteşem kadına, sütün altıma sıçmama neden olduğunu söyledim.

"Soya sütümüz ve yulaf sütümüz var." Ses tonuna bakılırsa, benden daha çok utanmış görünüyor, ki sanırım bu iyi bir şey .

. . ? Mahcup olmak iğrenmekten daha iyidir, değil mi? Kendiliğinden yanmadan önce içkimi alıp alamayacağımı Harlow ya da Stella'ya sormak için aklıma bir not alıyorum.

"Soya iyidir," diyorum hızlıca ve deniz köpüğü karavandan aceleyle uzaklaşıyorum.

Arkamdan seslendi, "Ödemeyi unuttun!"

Geri dönüp cüzdanımdan yüz dolarlık bir banknot çıkarırken elimi cebime sokuyorum. "Üstü kalsın." Parayı tezgâhın üzerine koyarken gözlerinin içine bakamıyorum. Biliyor musun, kendiliğinden yanmak kulağa artık o kadar da kötü gelmiyor.

"Adın ne senin?"

"Benim adım mı?" Kekeliyorum. *Adımı mı* öğrenmek istiyor? Kalbim uçuşa geçti ve şişman bebekler yeniden cennet akorlarını çalmaya başladı. Kafamın içindeki o küçük sesin yanılmadığını biliyordum. Tam anlamıyla boktan konuşan bir embesil olmasına rağmen, yine de adımı bilmek istiyor.

Açıklıyor, "Sipariş için. İçkiniz hazır olduğunda çağıracağım." *Doğru.*

Daha fazla kelime kismamak için kısa ve basit tutuyorum. "Alfie."

"Ben Georgie." Gülümsemesi yumuşak ve küçük ama yine de ayaklarımı yerden kesebiliyor. Topuklarım küçük bir saksının kenarına çarpıyor ve çiçek yatağının üzerine düşerken bacaklarım havaya fırlıyor.

Ben bulutlara bakarken diğer kahve müdavimlerinin nefesi kesiliyor, *gerçekten* Keşke şu anda kendiliğinden yanabilseydim.

Ayağa kalkıyorum, üzerimdeki kiri temizliyorum ve belki de başımı biraz fazla sert çarptım çünkü sipariş penceresine doğru yürüyorum.

"Dinle Georgie, seninle yeni tanıştığımı biliyorum ve bu çılgınca gelebilir ama bir gün seninle evleneceğim. Muhteşem bir ilk izlenim bırakmadığımı biliyorum, bu yüzden seni bu gece dışarı çıkarıp tekrar deneyebilir miyim?"

Söylemek istediğim, söylemeyi planladığım şey buydu.

Onun yerine, ağızımdan çıkan tek şey "Memeler" oluyor.

Georgie

Alfie. Laktoz intoleransı olan, sevimli ve iki sol ayağın gururlu sahibi.

Bahçe yatağında yatıyor, pazılarımı düzleştiriyor ve aşağı inerken kendini bayıltıp bayıltmadığını merak ediyorum.

Onun yerinde olsaydım, feci dökülmeden yarım saniye sonra ayağa kalkar ve utanç içinde kaçardım. Ama çok geçmeden ayağa kalktı, tozlu üstündeki kiri silkeledi.

tam olarak bukle olmayan ama dalgadan daha fazlası olan sarı bukleler.

Lacivert pantolonundaki kiri temizliyor ve yeşil gözlerini tekrar bana dikeyor. Omurgamda bir kıvılcım çakıyor ve .

. . oh my, biraz da alçak. O yaklaşırken kendimi tezgâhın arkasına saklanmak isterken buluyorum.

Zayıf, sırık gibi gövdesinde ya da renkli polosunda kesinlikle korkutucu bir şey yok. Hafifçe dışarı çıkan kulakları bile silahsızlandırıcı olmalı. Ama karavanıma doğru ilerlerken beklenmedik bir özgüvene sahipti, sanki kimsenin ne düşündüğünü umursamayan ve sadece onu yapacak olan bir sınıf palyaçosu gibi. Ben *asla* öyle biri olmadım.

Acı verici derecede utangaç veya beceriksiz olduğumdan değil - bir kahve dükkânı sahibiyim, olamam - ama gürültülü, cüretkâr veya cesur değilim. Odadaki en büyük kişilik *asla* ben değilim ve bu benim için sorun değil.

Pencerenin önünde duruyor ve daha ağzını açmadan yanaklarım ısınıyor. Ağzını açtığında ise kıpkırmızı yanıyorlar.

"Memeler."

Ağızından çıkanlar karşısında şok olmuş gibi çenesi açıldı. Şimdi kimin yanakları daha pembe bilmiyorum.

Çırpınmaya başlar. "Ben-uh-ne demek istiyorsam-oh, kahretsin." Başını sallayarak iç geçirir.

"Teşekkür ederim." Buna ne cevap vermem gerektiği konusunda hiçbir fikrim yok ve küçük bir kahkaha atıyorum. Ayaklarına sabitlenmiş olan gözleri benimkilere dikiliyor ve dudaklarında oluşan gülümseme midemi bulandırıyor.

"Demek istediğim kesinlikle bu değildi- Gördüğüm en güzel testilere sahip olmadığını söylemiyorum." Bana yine gülmeme neden olan çarpık bir gülümseme veriyor ve her nasılsa her saniye daha az utanıyorum.

"Gerçekten, onlar bir müzeye ait-" Kendi sözlerine şaşırmış gibi yine o surat ifadesini takındı ve yeniden ifade etmek istercesine ellerini salladı. "Ben

Bir nesneymişsin gibi! Sadece lanet bir sanat eserisin."

Bana *The Sopranos*'u hatırlatan şu havalı Doğu Yakası aksanlarından birine sahip. Bundan daha özelini kimse tahmin edemez. Boston, Long Island, Jersey, hepsi bana aynı geliyor.

şimdi, ne demem gerektiğini biliyorum: *teşekkür ederim*. Ama onunla ilgili bir şey bulaşıcı olmalı çünkü onun yerine "Bu gece benimle bir şeyler içmek ister misin?" diye cevap verdiğimde kendimi şok ediyorum.

İkinci Bölüm

Röntgencilik ve İlahi Müdahale

Georgie

İçeride mi bekleyeyim? Yoksa dışarıda mı? Bu büyük soruları kendime Neden Johnny? adlı barın dışındaki kaldırımında dolanırken soruyorum. Çünkü dışarıda beklersem tuhaf olur mu? Tek başıma içeri girmeye korkuyormuşum gibi garip görünür müyüm?

Ama içeri girersem, ya beni bulamazsa ya da daha kötüsü, onunla buluşacağımı düşünerek bütün gece dışarıda beni beklerse?

Dışarı!

Bu nedenle birisine çıkma teklif ederken yapılacak en mantıklı şey sadece zaman ve yer seçmek değil, aynı zamanda numarasını da istemektir. Basit bir "*Buradayım*" mesajı her şeyi çözecektir.

Belki de sokağın karşısına saklanıp onun gelmesini beklemeli ve yeni gelmişim gibi rahatça yürümeliyim. Bunu yapıp yapamayacağımı merak ediyorum, ama havalı ve sıradan davranmaya çalışmak genellikle benim için işe yaramıyor.

Tanrım, ya beni bir çalının arkasında röntgenci gibi çömelirken görürse?

Dışarısı sıcak bile değil, hoş bir bahar gecesi, ama sundress elbisemin altından omurgama doğru boncuk boncuk ter damladığını hissediyorum. Sırf bu geceyi düşünmekten yanaklarım ve göğsüm bütün gün pembe pembe yandı. Bir randevudan önce hiç bu kadar gergin hissetmemiştim. Ve nedenini bir türlü açıklayamıyorum.

Her zaman fazla düşünen biri olmuşumdur ama bu kesinlikle çok *saçma*. Kendimle alay ediyorum ve ismimin bağırıldığını duyduğumda lanet olası normal bir insan gibi bara doğru yürümek üzereyim.

Arkamı dönüyorum ve Alfie'nin tüm endişelerimi anında eriten en büyük, en parlak gülümsemeye bana doğru yürüdüğünü görüyorum. Daha önce giydiği eğlenceli desenli gömleğin aynısını giyiyor ama omzuna bir kot ceket asmış.

Yaklaşırken gözleri vücudumda bir aşağı bir yukarı geziniyor.

"*Mm, mm, mm*" diye başını sallıyor.

Hayali bir şapka çıkarır ve "Sen gerçekten de gördüğüm en güzel şeysin" der.

Dudaklarım bir gülümsemeye seğiriyor ve biraz daha dik duruyorum. "Peki, teşekkür ederim. Bakalım beni bilardo oynamaya çalışırken izledikten sonra da böyle düşünecek misin?" Gülüyorum.

Bana dirseğinin kıvrımını uzatıyor, ben de kolumu onunkine doluyorum. "İyi ki bilardo şampiyonuyum," diyor içeri girerken.

Burası bana her zaman eski bir Vahşi Batı salonu ile

80'lerden kalma bir atari salonunun karışımını hatırlatmıştır. Kabartmalı teneke karo tavan dışında her şey ahşaptan yapılmış.

Ana özelliği devasa bir ahşap bar olması. Duvarlardaki posterler eski kovboy tarzına sahiptir ancak *Pac-Man* ve *Geleceğe Dönüş* gibi şeylerdir. Arka köşede bir bilardo masası ve iki langırt makinesi var.

İki adam langırt ve bilardo arasında geziniyor. Alfie onlara doğru başını sallar. "Siz bizim masayı alın, ben de bize içki getireyim, ne içersiniz?"

"Herhangi bir pilsner iyi olur, teşekkürler."

Uzaklaşırken eli yavaşça kolumdan aşağı iniyor ve sanki beni bırakmak istemiyormuş gibi kısa bir süre duraklıyor. Bana dokunduğu yerden başımı kaldırdığımda bana utangaç bir gülümseme veriyor.

"Bilmiyorum," diyor ve aniden üzerime bir kova buzlu su dökülmüş gibi hissediyorum.

Cevabından korkarak kekeleyorum, "Neyi bilmiyorsun?"

Eli aşağı kayıyor ve parmaklarını hafifçe benimkilere doluyor. "Gitmene izin vermek istiyorum."

"Oh, saçmalık." Midem bulanıyor. "Bunu yüksek sesle söyledim, değil mi?"

"Kesinlikle başardınız *leydim*," diyor Amerikan aksanıyla ve arsız bir gülümsemeye dudaklarını parmak eklemlerimin üzerinde gezdirdikten sonra arkasını dönüp neredeyse zıplayarak bara gidiyor.

Alfie

Aşık oldum. Aşık oldum. Aşığım amina koyayım!

İçecek almaya giderken kollarımı sallamamak ve ısılk çalmamak için kendimi zorlamam gerekiyor. Mesajla istifa edersem Cash'in nasıl tepki vereceğini merak ediyorum. En güçlü suç ailelerinden biri olan Tilkiler için çalışmak pek de

Resmi bir e-posta ve iki haftalık bir bildirim gerektirecek bir şey.

İstifa edebilir miyim? Dürüst olmak gerekirse, görevimi hiçbir zaman bir *iş* olarak görmedim. Bu benim kimliğimin bir parçası. Babam ve amcalarım merhum Aiden Fox'un emrinde çalıştılar. Cash ve üç kardeşiyle birlikte büyüdüm ve onlar için "çalışmak" hayatın doğal bir ilerleyişi idi. İlk sivilcemi çıkarmam ya da dışı randevularımı sevgili annemden devralmam gibi.

Çekmecedeki en keskin kaşık olmadığımı biliyorum, ama çok sadık biriyim ve biraz övünebilirsem, etrafta olmanın oldukça eğlenceli olduğunu düşünüyorum. Her nasılsa bu kombinasyon, şu anda bulunduğum yere kadar yükselmem için yeterli oldu: Cash'in karısı ve kızı Harlow ve Niamh'ın güvenliği.

Bu aslında yedi yaşımdan beri onlar olmadan çıktığım ilk tatil. Zaten buraya da böyle geldim. Bir şekilde, yirmi yıldır Foxes ile profesyonel bir sıfatla seyahat etmediğim hiçbir yere gitmediğim ortaya çıktı.

Harlow sarsılmıştı ama bu benim aklıma bile gelmemiştir. Hayatımı ve işimi seviyorum. Başka bir şeye ihtiyacım yok. Ve bu hayatın içinde büyüdüğüm için bunun asla dokuzdan beşe düzenli bir iş olmayacağını biliyordum. Kendisi sabah bulantılarıyla boğuşurken tatile çıkmam için ısrar etti.

Aslında tam olarak şu sözleri söyledi: "Ben tuvaletten başka bir yere gitmiyorum, o neden gitmesin?"

Aklımda bir varış noktası ya da hayal ettiğim bir seyahat yeri yoktu, bu yüzden bir çanta hazırladım, arabama atladım ve sadece *sürdüm*.

Ta ki ilahi bir müdahaleyle, Flicky D's Beans adında bir kahve karavanı olan küçük bir sahil kasabasına giden otoyoldan çıkana ve gelecekteki eşimle tanışana kadar.

Üçüncü Bölüm

Bilardo Topları ve Mavi Toplar

Georgie

Bilardo şampiyonu olduğu yalanını söylemesi hoş mu, yoksa fark etmeyeceğimi düşünmesi saldırgan mı, tam olarak emin değilim.

"Sen hiç duydum . a Döndür Vuruldu mu?"
Alfie wigglesKaşlarını.

"Topu döndürdüğünüzde mi?" Sanırım.

"Çoğu insan bunun topa ilgili olduğunu düşünür ama aslında sopayla ilgilidir." Dürüst olmak gerekirse, bu benim ilk

ipucu, istakaya sürekli sopa demesi.

"Atışını ayarlamak isteyeceksin..." Istakayı elinin üzerinde hizalıyor. "Ve düz vurmak yerine, biraz *bükeceksin*."

Tam olarak bunu yapar ve tüm top elinden fırlayıp masanın diğer tarafına uçar. Üç topa çarpıyor, hiçbirisi isteka topu ya da hedeflediği nesne topu değil.

"Bu oldukça gelişmiş bir hareket." Kendinden emin bir şekilde gülüyor. Hiç utanmaması içimi ısıtıyor ve tüylerimi diken diken ediyor.

"Senin gibi bir şampiyon için bile mi?" Istakamı önümde tutarak alay ediyorum.

Masaya yaslanıp ellerini istakanın üzerine, benimkilerin arasına koyuyor ve beni kendine doğru çekiyor.

"Size bir şey söyleyeyim, Bayan Georgie." Bana çarpık bir gülümseme verdi. Beni bacaklarının arasına çekti. Kalın kalçalarım onunkilerin arasında kendini evinde gibi hissediyor.

"Bana neyi anlatacaksın?" Onun gerçekten bir şampiyon olmadığını mı?

Benimle masanın arasından sıyrılıyor, sonra da istakayı almak için kollarını bana doluyor. "Atışını tamamen yanlış ayarlıyorsun."

Etrafımda kıvrılırken nefesi yanağımda dalgalanıyor. Sırtıma bastırdığı bedenini hissedince kalbim yerinden fırlıyor.

Bizi öne doğru eğerken ellerinden biri benimkine dolanıyor. Kıçım onun leğen kemiğine yaslanıyor ve vay *canına, Nessie*.

Nessie, Loch Ness canavarı gibi çünkü *Tanrım*, o çocuğun kotunda bir anakonda var.

Öne doğru uzanıyor, üzerime katlanmaya devam ediyor. Şu anda yanaklarıma bastıran mutlak *küt üğün* verdiği hisle bacaklarımın arasında yanan sıcaklıktan tutuşacakmışım gibi hissediyorum. Elimi masanın üzerinde bir köprü olarak kurmam için bana rehberlik ediyor, sonra istakayı geri kaydırıyor.

"Bak, bu daha az kayma ve daha çok *itme*." Talimatlarıyla senkronize olarak, kalçaları öne doğru sallanıyor ve ben

masanın üzerine düştü. İronik bir şekilde, bu atış en iyilerimden biriydi ve topu köşedeki cebe soktu.

"Görünüşe göre sen benim uğurumsun." Kıkırdıyorum ve kalçalarımı cilveli bir şekilde oynatıyorum. Umarım bunun bir *"geri çekil"* kıpırdanması değil, *"lütfen o ateş hortumunu üzerimde gezdirmeye devam et"* kıpırdanması olduğunu biliyordur.

Yumuşak, memnun bir inilti mırıldandığında ve başka bir atış yapmak için elini benimkinin etrafında sıktığında açıkta olduğumu varsayıyorum.

"Hareket edersek daha iyi bir açımız olur," diye fısıldıyor.

Bu bir ifade olsa da içindeki soruyu duyuyorum. "Hareket etmek istemiyorum," diye fısıldıyorum ve yanaklarım cesaretimden dolayı ısınıyor.

"Öyle mi?" diye soruyor heyecanla, sanki kalmamı beklemiyormuş gibi.

Gözleriyle buluşmak için başımı hafifçe çeviriyorum. Gözlerinde saf bir hayranlık ifadesi var. Ve bu beni biraz ... *vurulmuş* hissettiriyor.

İstese de sakın davranamazdı ve bu hoşuma gitti. Gerçekten hoşuma gitti.

"Mm-hmm." Başımı salladım ve nazikçe sordum: "Kim bir 'bیلardo şampiyonu' tarafından eğitilmek istemez ki?"

"Oh, uh ..." Kollarını çözüp geri adım atıyor ve ben de utanarak arkamı dönüyorum.

Söylediğim bir şey yüzünden mi - aman Tanrım, nefesim yüzünden mi? "Bu utanç verici," diye başladı ve köprüyü çımdikledi

burnundan. "Korkunç oyunumla daha belirgin olacağını düşünmüştüm ama aslında bir şampiyon değilim."

"Hayır, *gerçekten mi?*" Gülmekten kendimi alamıyorum. "Alfie, ıstakaya 'sopa-şey' ve üçgen askıya 'whatchamacallit' dediğinde şaka yaptığını biliyordum."

"Oh, anlıyorum." Gülüyor ve aramızdaki mesafeyi tekrar kapatıyor. Beni masaya yaslıyor ve ben ona bakarken çillerimin dağıldığını fark ediyorum. "Gerçekten, atışında sana yardım etmem için bir neden hazırlıyordum." şeytani bir şekilde sırtıyor. "Kollarımda kendini çok iyi hissediyorsun."

O *damperli* kamyonun küçük Alfie'ye yaptıklarından bahsetmeye bile gerek yok. Seni lanet bir kütük gibi parçalamak istiyorum."

"*Küçük mü?! Bunda küçük bir şey yok.*" Bön bön bakıyorum, kütük yorumunu geçiyorum, sonra düşen çenemi kapatıyorum. *Bu adamda beni kışkırmadan konuşmaya iten şey ne?* Sanki tüm filtreler onun yanında duman olup uçuyor.

Kıkırdıyor ve omuz silkerek ensesini ovuşturuyor. "Ah, bunu fark ettin, değil mi?" Birasından bir yudum alırken tek kaşını kaldırıyor.

Başımı sallarken göğsümde ve yüzümde kavurucu bir kızarıklık oluşuyor. "Kıçımın üzerinden sırkla atlamaya çalışan birini fark etmemek biraz zor."

"*Pffff-*" Bir ağız dolusu bira önüme sıçrarken gülüyor. "Kahretsin!" diye bağılıyor dehşet içinde ve panikle etrafına bakınıyor.

Etrafımızda hiçbir şey bulamayınca beni barın karşısına çekmeye karar verdiğinde hala birayı gözlerimden kırıştıtırıyorum. Banyo kapısını iterek açıyor ve beni içeri sürüklüyor, sadece elimi bırakıp raftan yarım ağaç değerinde kağıt havluyu hızla çekiyor.

Boynumu, göğüslerimi, yüzümü, kollarımı çılgınca okşamaya başladı. "Beni ilk kez böyle hissettiğinde hayal ettiğim gibi değildi."

Bu onu telaşından kurtarmış gibi görünüyor ve bana alaycı bir şekilde özür dileyen bir gülümseme veriyor. "Elbette leydim. Bu harikalara hak ettikleri saygı ve ilgiyi göstermiyorum."

Kâğıt tomarlarını bırakıyor ve ellerini kalçalarımın koyuyor. "Bu rezaleti hemen düzeltmememe izin verin," diyor avuçlarını belimde gezdirerek.

Vücudum onun dokunuşuyla aydınlanıyor. Her yerim sıcak. Elleri göğüslerimin altını okşuyor ve birden yüzünü kavrayıp açlıkla onu kendime doğru çekiyorum. Dudaklarımız çarpışıyor ve dillerimiz birbirine karışıyor.

dikkatsiz dans. Düzgün ya da tatlı değil ama çok iyi hissettiriyor.

Ağzımın içine inliyor ve beni kalçalarımından tutup kaldırıyor. O beni tezgâhın üzerine kaldırırken ben de yerden zıplıyorum. Ama yüzümüzü emmeyi hiç bırakmıyoruz ve ben yeni doğmuş bir zürafa kadar koordineli ve zarifim, bu yüzden dizim kasıklarına çarpıyor.

O kadar hızlı bir nefes verişle iki büklüm oluyor ki henüz tam oturmamışım ve ikinci dizim kalkıp yüzüne çarpıyor.

"Aman Tanrım!" Az önce ona verdiğim darbeden dehşete düşerek çığlık atıyorum ve aşağı atıyorum.

"Ben iyiyim," diye mırıldanıyor, bir elini hala eğilmiş halde tutarken diğer elini kalçasına dayıyor.

"Aman Tanrım, aman Tanrım, *çok* üzgünüm," diye boş yere geveledim. O girişimleri için düzeltmek ile a yüzünü buruşturdu. "Dürüst olmak gerekirse, ben iyiyim." Hiç inandırıcı değil ama yine de cazibesini geri kazanmaya çalışıyor. Sesi düzensiz gülmeye zorlarken. "Nerede kalmıştık?"

Belki göz kırpma olarak tanımlanabilecek bir şeyle bana bakıyor ve ben nefes nefese kalıyorum. "Alfie, *kanaman* var."

Dördüncü Bölüm

Ürün Bölümünde Bulamayacağınız Şeyler

Alfie

Onu almaya geldiğimde Georgie karavanı kilitlemeyi yeni bitirmişti. İlk randevumuz kanlı bir burunla bittikten sonra, bunu ev yapımı bir yemekle telafi edeceğine söz verdi. Dinle, biraz kandan korkmuyorum, ama ikinci bir randevu teklifini geri çevirecek değildim.

Ben de mavi taşaklarıma sızlanmayı bırakmalarını ve bu limonları bir bardak limonata ile seksi bir limonata haline getirmelerini söyledim.

sevimli İngiliz aksanı.

Beni henüz fark etmedi, ben de kitapçının önündeki kaldırımda oturduğum yerden onu izliyorum. Kırmızı-beyaz puantiyeli güneş elbisesi ve iki örgüye ayrılmış altın sarısı saçlarıyla Mickey Mouse'un ıslak rüyası gibi görünüyor.

Çeyrek milyon değerindeki BMW'nin benim olduğunu fark ettiğinde yüzündeki küçük şaşkınlık ifadesini kaçırmıyorum. El sallıyor ve ben de güzel bayan tavuskuşunu etkilemiş gururlu bir tavuskuşu gibi hissediyorum.

Dışarı çıktım ve ona yolcu kapısını açtım. "Hanımefendi." Alçak bir sedan olmasına rağmen elimi uzattım. Ona dokunmak için herhangi bir bahane.

O tırmanıyor, ben de koştura koştura yerime oturuyorum. Binerken, "Sana ne iş yaptığını sorduğumu sanmıyorum?" diye sordu.

Güvenli bir cevapla işi basit tutuyorum. *Gangsterlik* genellikle insanların annelerine götürmek için heyecanlandıkları bir meslek değildir. "Kişisel güvenlikte çalışıyorum."

"Koruma gibi mi?"

"Evet, hemen hemen. Şimdi bana nereye gittiğimizi söyle." Gözlerim hâlâ yoldayken elimi kalçasına koyuyorum ve çevremde gülümsemesini izliyorum.

Tanrım, her anımı onu gülümsetmeye çalışarak geçirebilirdim. "Önce birkaç malzeme almam gerekiyor, sorun olur mu?"

"Eğer sorun olmazsa? Bebeğim, seninle birlikte olursam her yer iyidir."

Şakacı bir şekilde alay ediyor. "Oh, Alfie, tam bir büyücüsün, değil mi?"

Ona hızlıca göz kırpiyorum. "Oldukça. Dikkatli ol, seni etkileyebilirim."

Başını sallayarak gülüyor. "Buraya dön."

Bir dakikadan uzun bir süredir salatalıkların önünde duruyor, her seferinde bir tanesini alıp dikkatle inceliyor, bana doğru birkaç bakış atıyor ve sonra şaşkın bir ifadeyle yerine koyuyor.

Dürüst olmak gerekirse, ben de burada olup bitenler karşısında aynı derecede şaşkınım. "Salatalıklarını ciddiye alıyorsun, ha?"

Bana şaşkınlıkla bakıyor, sanki onun yanında durduğuma şaşırmış gibi. Hemen yanakları pembeleşiyor ve gözleri ayaklarına kayıyor. Örgülerinden birinin ucuyla oynuyor ve utangaç bir şekilde bana bakıyor.

"Gülmeyeceğine söz verir misin?"

Üç parmağımı kaldırıyorum. "Scout'un onuru."

"Tamam, doğruyu söylemek gerekirse dün gece hissettiklerim biraz gözümü korkuttu."

Kelimenin tam anlamıyla göğsümü tuttum. Böyle sözler beklemiyordum ve lanet olsun ki kalbimi şaşırttı.

Ellerini tutuyorum, şu anki salatalık ve hepsi, ve gözlerinin içine derin derin bakıyorum. "Ben de aynı şeyi hissettim. Ama bunun salatalıklarla ne ilgisi var?"

"Yani, o kadar da küçük olmayan küçük Alfie'den bahsediyordum."

"Doğru." Kuru boğazımı zorlayarak bir kahkaha atıyorum. "Ben de öyleydim." *Hayır, gülmüyordum.* "Ama bunun *salatalıkla* ne alakası olduğunu hâlâ anlamış değilim." Yavaşça başımı sallayarak fark ettim.

Daha da kızarıyor ve ben de sırtarak ellerini bırakmadan önce sıkıyorum. "Salatalık bölümünde bir referans bulamayacaksın, o kadarını söyleyeyim."

Çenesi düşer. Kendini toparladıktan sonra temkinli bir şekilde patlıcanların olduğu bölüme doğru ilerliyor. Kaşlarını çatarak söz konusu mor sebzelerden birini eline alıyor.

Başımı sallıyorum. "Tanrım..." Ağzı açık kaldı.

Patlıcanı yine de ittiğim alışveriş arabasına atıyor ve listesindeki ürünlere devam ediyor.

Cips reyonunun önünden geçerken, raftan bir Pringles kutusu alıyor ve Goldilocks'un mükemmel yulaf ezmesi kasesini göstermesi gibi kendinden emin bir şekilde uzatıyor.

Başımı sallamaya başlıyorum ve nefesi kesiliyor. "Hayır, hayatta olmaz- biraz daha büyürsen zavallı rahim ağzımla mızrak dövüşü turnuvasına katılacaksın!"

Bir büyükanne koridorda yanımdan geçtiği anda ağzını kapatıyor. Georgie mahcup görünüyor ama büyükannem beni onaylayan bir baş hareketiyle aşağı yukarı süzdükten sonra ona şöyle diyor: "Aferin sana canım. Unutma, kayganlaştırıcı senin dostundur canım."

"Evet, teşekkürler," diye ciyaklıyor, sanki oracıkta aşık olmak için dua ediyormuş gibi görünüyor.

"İyi geceler hanımefendi," diye sesleniyorum omzumun üzerinden o uzaklaşırken.

Şu anda yüzünü ellerine gömmüş olan Georgie'ye dönüyorum. "Merak etme, mızrak dövüşü olmayacak." Parmaklarını açıp bana bakıyor, ikna olmamış gibi. "Pringles beni boy konusunda yener."

"Ama *daha geniş*?" diye soruyor inanmayarak.

Kolumu omzuna doladım ve arabayı ittim. "Hadi gidip bir şişe şarap seçelim ve sana göstereyim."

Beşinci Bölüm

Cornucopia of Cock

Georgie

Bir daha asla bir şarap şişesine aynı gözle bakabileceğimi sanmıyorum. Ya da bir salatalığa. Ya da Pringles'a. Dürüst olmak gerekirse, onun aletini içime sokma ihtimali beni o kadar şaşırtmıştı ki, bunu planladığımı ya da en azından bunu umduğumu itiraf ettiğimi umursamadım ya da fark etmedim bile

-Onunla seks yap.

Normalde bir randevuya asla bu kadar açık bir beyanla başlamazken, şimdi mutfağında birlikte yemek pişirirken rahatladığımı hissediyorum. Metaforik buzlar çoktan kırıldı.

Potansiyel olarak burnuyla birlikte. Olmadığında ısrar ediyor ama dün yüzüne vurduğumdan beri gözlerinin etrafında iki siyah halka var.

"Sana buz torbası ya da başka bir şey veremeyeceğime emin misin? Kendimi çok kötü hissediyorum." Ben sorduğumda fesleğen doğramak için kullandığı kesme tahtasından başını kaldırıp bakıyor.

"Eğer bir şey yapmakta ısrar ediyorsan ..." Tezgâhın etrafından dolaşarak ocağın yanında durduğum yere geliyor ve ocağı kapatıyor. Ellerini kalçalarımın koyarak şakacı bir sırıtışla, "Daha iyi öpebilirsin," diyor.

"Çok arsızsın," diye takılıyorum ve burnunu öpmek için ayak parmaklarımin üzerinde yükseliyorum. Ama o da ayağa kalkıyor ve dudaklarım onunkilere konuyor.

Temas sırasında mırıldanıyor ve ben farkında olmadan ona doğru eğildiğimi, vücudumun onunkine doğru çekildiğini hissediyorum. Ellerinin kalçalarımın kayarak dolgun kıcımlı kavrayıp beni kendine çekmesini seviyorum ve yumuşak, pelüş bedenim onun uzun, zayıf gövdesinde eriyor.

Dudaklarımız birleşiyor ve leğen kemiğini bana sürttüğünde onunkine doğru inliyorum. Yanıt olarak mırıldanıyor, "Evet, hoşuna gitti mi? Bana yaptıklarını hissetmek hoşuna gidiyor mu?"

"İstiyorum," diye itiraf ediyorum. "Ama-"

"Sığılacak, bebeğim. Güven bana, sadece seni buna hazırlamalıyız, et çubuğum için hazır olana kadar o küçük amcığı germeliyiz."

Şok oldum, nutkum tutuldu. Twat? *Et çubuğu mu?* Eğer gerginliği saçma sapan örtmecelerle yatıştırmaya çalışıyorsa. . . işe yarıyor olabilir.

Bir anda gözüm korkmadı ve güldüm. "Et çubuğu mu? Daha çok anakonda gibi."

Sırıttıyor. "Bu yılanı büyülemeye mi çalışıyorsun, bebeğim?" Utanç ve kahkaha karışımı bir duyguyla yüzümü göğsüne gömüyorum.

Ellerini kollarımda gezdiriyor ve "Şimdi buraya gel ve sana bir kadın vücudunun harikalarını göstermeme izin ver" diyor. Geri çekiliyor ve kesme tahtasını iterek tezgâha vuruyor.

"Bana gösterecek misin?"

"Evet bebeğim, seni o kadar ıslatacağım ki Slip 'N Slide olacak." Başını eğip tekrar tezgâha doğru sallıyor.

Tezgâhın üzerine atladığımda bana geniş bir alan bırakıyor. Geçen sefer onu neredeyse bayılttıktan sonra, onu suçlamıyorum. Yerleştikten sonra bacaklarımın arasına girdi. Ellerini kalçalarımın gezdirirken midemde kelebekler uçuşuyor.

Parmakları eteğimin kenarını okşuyor. "Beni gizli harikalar bahçenize davet eder misiniz leydim-"

"*Alfie*." Göğsünü tokatlıyorum.

"Bu bir evet mi?" Bana çarpık bir gülümseme veriyor ve kendime engel olamıyorum ama bayılıyorum. Yaptığı her şey, ne kadar aptalca olursa olsun, beni isimlerimizin etrafına kalpler karalayan bir kız öğrenci gibi hissettiriyor.

"Evet, bu bir evet." Gülüyorum.

Yakıcı avuç içleri kalçalarımın iç çamaşırımın dikişine kadar süzüldüğünde ruh hali hemen sıcak ve düşünceli bir şeye dönüşüyor. Yeşil gözleri bir kıvılcımla benimkilerle buluşuyor. Arzusu o kadar elle tutulur ki, daha önce hiç hissetmediğim bir şekilde kendime güvenmemi sağlıyor.

"Çıkar onları *Alfie*."

Benim siparişimle bakışları yeni bir açlık seviyesine iniyor. Bu baş döndürücü bir telaş.

Dizlerinin üzerine çökerken aynı zamanda külotumu da indiriyor. "Şimdi, çenemden aşağı damlayana kadar bu amı yiyeceğim. Splash Mountain'dan yeni inmiş gibi görünmek istiyorum, beni duyuyor musun?"

Hafifçe kıkırdıyorum ve başımı sallıyorum. Dizlerimi daha da açıyor ve başı kalçalarımın arasına giriyor. O böylesine gülünç ve benden böylesine hoşlanıyorken kendime güvenmem çok zor. Yatak odasında -ya da mutfakta- daha özgüvenli olmanın yolunun daha çok gülmek olduğunu kim bilebilirdi ki?

Dilinin bana değdiği ilk anda kalbim yerinden fırlıyor. Uzun ve durgun bir yalama, en hassas tomurcuğumu okşamak için dudaklarımın arasına giriyor.

"Mmm," diye inliyor göbeğime doğru ve ben buklelerinin tepesini kavlıyorum.

"Oh, Alfie," diye miyavlıyorum. Dilini sürüklemeye ve fiske atmaya devam ederek beni kıvranmaya zorluyor. O kadar ısrarcı ki, hava almaya çıktığında nefes alıp almadığını bile merak etmeye başıyorum.

"Siktir, Georgie." Nefes nefese kalıyor ve ardından doygun bir inilti geliyor. "Bu tatlı fasulyeyi bütün gün emebilirim ve hala daha fazlası için aç olabilirim."

Ne demek istediğini kanıtlarcasına, aklıktan ölmek üzere olan bir adam gibi tekrar içeri dalıyor. *Tatlı fasulyemi* yalamayı hiç bırakmıyor ve iki parmağını içimde kaydırıp kıvrarak ekliyor. Kalçalarım başının iki yanında titriyor.

"Uh-uh," diye azarlıyor, sesi etim tarafından boğuluyor ve dizimi geri itiyor. Bana hınzır bir parıldıylı bakacak kadar geri çekildi ve "Bunun için akşam yemeğini atlıyorum, bu yüzden yememe izin versen iyi olur" dedi.

Gülüyorum, onun hevesiyle büyüleniyorum. Çok istendiğimi hissediyorum. Neye benzediğimi ya da sesimin nasıl çıktığını düşünmüyorum. Zevkimi beğenip beğenmediği ya da tıraş olup olmamam gerektiği konusunda endişelenmiyorum.

Tek düşünebildiğim o ve beni ne kadar iyi hissettirdiği-

"Kahretsin, kooperatif kuracağım." Dilim tutuldu.

... *işerken* mi?!

"Lanet olsun," diye aşığılanmış bir şekilde küfrediyorum ve onu geri itmeye çalışıyorum ama *ne kımıldıyor ne de* bacaklarımı kapatmama izin veriyor. Sanki piyango kazanmış gibi bana gülümsüyor.

"Sen inanılmaz bir örneksin Georgie." şaşkınlıkla ona bakıyorum. Neden orada öylece oturuyor? Neden kapiya ya da en azından duşa koşmuyor?!

Sonra çılgın bir iniltiyle içimdeki parmakları emiyor. Dramatik bir patlamayla onları dışarı çekiyor. "Mm, mm, mm, parmak yalamak güzel."

Alternatif bir evrende yaşadığımdan oldukça eminim. Ya da belki de inanılmaz derecede canlı bir seks rüyası görüyorum. Her iki durumda da, Alfie'nin - hayal gücümün bir ürünü olsun ya da olmasın - az önce kızarmış tavuk sloganını benim iç çamaşırlarımı tanımlamak için kullandığından oldukça eminim.

"Bu gece seni gerçekten becermeyi umuyordum, ama sanırım gecenin geri kalanında seni böyle fişkırtmaya devam edebilirsem mutlu bir adam olarak öleceğim."

Farkına varıyorum ve rahatlayarak ağlamak istiyorum. "Boşaldım. Boşaldım!" Neredeyse çılgın atacaktım.

"Gayzer gibi, bebeğim."

"Bunu daha önce hiç yapmamıştım. Ben ..." İçimdeki rahatlama çabucak kayboluyor. *Yapmadığımdan ne kadar eminim?*

"İşemek mi? Hayır, bu o tatlı, tatlı fasulye suyu."

"Nasıl anladın?" sorusuyla çok ilgilendiğim için saçma ifadesini zar zor algılayabiliyorum.

"Birincisi, on dakika önce tuvalete gittin, yani o kadar çok biriktirmiş olman pek mümkün değil. Ve ikincisi -belki de en anlamlısı- kokusu yok."

"Evet, sanırım haklısın." Kalp atışlarım kalp durmasına işaret etmeyen bir hıza geri dönüyor. "Sanırım devam etmek güvenli o zaman. ?"

Alfie

Buradaki ilk günümde kendiliğinden yanmadığım için minnettar olduğumu söylemek yüzyılın en hafif ifadesi olur.

Eğer öyle olsaydı, müstakbel karımın mutfağına daracık donumla koşup her şeyi kapmazdım.

bulabildiğim fallik şekilli eşya.

Evlenme teklif etmek için çok mu erken diye düşünüp duruyorum, ama onu ilk gördüğümde *teknik olarak* teklif ettiğimi düşünürsek, gerçekten çok mu erken? Başlarken için

Biliyorum onu bunlar son iki günlervar inanılmazdı. Bir şekilde dengeli ve aptal olmayı başarıyor. Elbette, sikimi sertleştiriyor, ama beni daha çok güldürüyor ve bir hayat arkadaşında ihtiyacım olan bir şey varsa, o da

ortak mizah.

Tilki Ailesi'nin aptal yardımcısı olmaya alışkınım. Ama onunla birlikte olmak beni ana karakter gibi hissettiriyor.

Yatak odasına dönmeden önce, markette bize söylenen bilgece sözleri hatırlıyorum ve tezgahdan bir şişe zeytinyağı kapıyorum.

"Pekâlâ leydim," diye şarkı söylüyorum dönerken, bir elimde yağ şişesini sallarken diğer elim sebzelerle dolu. "Umarım bu fallik buluntular bereketine hazırsınızdır."

Derin bir nefes alır. "Olabileceğim kadar hazırım."

Yatağa onun yanına tırmanırken, "Bana neden leydim diyorsun?" diye sordu.

Ellerimi başımın arkasında birleştirerek uzanıyorum. "Outlander'ı izledim. Gölün ötesinden gelen bir kadına nasıl davranılacağını biliyorum."

Ağzının köşesi alaycı bir gülümsemeye yukarı kalkıyor. "Outlander'dan ders almanın biraz modası geçmiş olabileceğinin farkındasınızdır."

"Elbette, ama Jamie Fraser'ı yılın ya da milenyumun en seksi erkeği seçmeyecek birini tanımıyorum."

Yan dönüp gülerek bana bakıyor. "Senin gibi biriyle hiç tanışmadım," diyor o kadar tatlı ve içten bir gülümsemeye ki göğsüm patlayacakmış gibi hissediyorum.

"Şey, leydim, aynı şey sizin için de söylenebilir." En iyi iskoç aksanı denememi yapıyorum. "Öyleyse, hadi şu muhteşem amcığı gerdirelim de seni kılıcımla şişleyebileyim."

"Kulağa cinayet gibi geliyor." Gülüyor ve ben üzerine çıkarken onu sırt üstü yatırmama izin veriyor.

"Evet, kadife kaplı çelik kılıcım."

Elbisesinin ön düğmelerini açmaya başlıyorum, her düğmeden sonra yumuşak tenini öpüyorum. Her seferinde tatlı tatlı inliyor. Sikişmek için sabırsızlanıyorum, ama bu an o kadar değerli ki, neredeyse son düğmeden korkuyorum.

Ama sonra onu soyup amını ortaya çıkarıyorum ve kıymetli olmak istediğim son şey oluyor.

Böyle muhteşem. Kırmızı, dantelli kavun kılıfından başka bir şey olmadan her kıvrımı ve yuvarlanması seksi bir şekilde sergileniyor. Güzel mavi gözleri arzu ve istekle parlıyor. Havuç-kesik-dildo'ma daha çabuk ulaşamıyorum.

Havluyu çoktan serdikten sonra havucu yağlamaya gidiyorum ama o beni durduruyor ve nazlı bir şekilde "Sanırım bunu atlayabiliriz" diyor.

Kaşlarımı kaldırıyorum. "Öyle mi? Beni sikmek mi istiyorsun?"

"Ver onu bana," diyor bir ısırıkla ve sıcaklık omurgamdan taşaklarımın doğru fermuar gibi iniyor.

"Bana patronluk taslamayı sevmiyorsam ne olayım." Buzdolabından çıkardığım soğuk sebzenin ucunu göğüslerinin arasından geçirip şehvetli karnına doğru indirdiğimde titriyor.

Dudağını ısıyor ve sonra utangaç bir şekilde "Sanırım ben de sana patronluk taslamayı seviyorum" diyor.

Yatak odasında emir vermenin onun için tipik olmadığı izlenimini edindim. Yeni bir şey deneyecek kadar güvende ve rahat hissetmesi beni gerçekten onurlandırdı. Birbirimizi tanıdığımız kısa süre içinde bile.

Belki de evlenme teklif etmek için çok erken değildir.

"Peki, ne bekliyorsun?" diye seksi bir sırıtışla takılıyor.

"Emredersiniz hanımefendi!" Mevziye atlayan bir asker gibi zeytinyağını geri alıyorum ve salatalığın ucuna gezdiriyorum. Aşağı doğru kayarken parlıyor ve midem

görüş. "Şimdi, bu benim horozum ve senin aşk suyun olduğunda nasıl görüneceğini hayal et."

Küçük ama duyulabilir bir nefes çekiyor ve sikim sarsılıyor. Yağlanmış sebzeyi klitorisinin üzerinde sürüklüyorum, nemli içine kaydırmadan önce ondan daha fazla nefesli inilti çekiyorum.

katlanır.

"Oh." Kaşları havaya kalkıyor ve ağzı küçük sevimli bir O harfi yapıyor. Kısa süre sonra gözleri kapanıyor ve dişlerini alt dudağına gömüyor.

Sürekli inlemeye ve kalçalarını sallamaya başladığında, daha fazlası için kovaladığında, patlıcana geçiyorum.

"Evet," diye bağıyor. "Beni patlıcanla doldur!"

Onun çözüldüğünü ve ahlaksızlaştığını görmek sarhoş edici, inanılmaz, *harikulade*.

Davulcu bir çocuk gibi, her iki elimde salatalık ve patlıcanı davul sopası gibi kullanıyorum, klitorisini okşuyor ve amını beceriyorum.

"Siktir, siktir, *siktir!*" diye bağıyor paramparça olurken.

O aşağı inerken hareketlerimi yavaşlatıyorum, sonra dikkatlice geri çekiliyorum. Kırmızı yanaklı ve mutluluktan uçuyor, hafifçe nefes alıyor.

"Bir patlıcanla yapabildiğin buysa, sıradakiler için sabırsızlanıyorum." Memnun bir nefes veriyor.

İç çamaşırımı çabucak çıkarıyorum, lanet bir bakire gibi sersemlemiş bir halde. Zaten sızan ucumun üzerine yağ döküyorum ve o da izlemek için dirseklerinin üzerine kalkıyor.

"Lanet olsun, gerçekten de çok büyük," diyor hayranlıkla.

Leğen kemiğimi gururla öne doğru itiyorum, ellerim kalçalarımda. "Evet, bu *aleti* alacak mısın?"

Yüzünde ayırt edilemeyen bir şey yanıp sönüyor, ama sonra hevesle başını sallıyor. Sikimin kalın başını onun özensiz girişine yerleştiriyorum. Duraklıyorum ve o cesaretlendiriyor, "Yap şunu. Ben hazırım."

Ben içeri iterken ağzı açık kalıyor, bakışları birleşmemize kilitleniyor. Yüzüne bakamıyorum, benim olurken verdiği tepkiyi izliyorum.

Sulu harikalar diyarının derinliklerine daldıkça tıslıyorum, "Kahretsin, hâlâ çok sıkısın. İki pompalı bir aptal olacağım."

"Umurumda değil. Ne kadar sürerse sürsün bu harika. Harikasin Alfie."

"Oh, Georgie kızım." İnledim. "Böyle konuşursan daha içine girmeden boşalıyorum."

Komplocu bir tavırla gülümsüyor ve sonra taşaklarımı okşamak için uzanıyor. "Şimdi gerçekten dayanamayacağım," diye homurdanıyorum, beni tüketmeye çalışan zevkten kıvranıyorum. Zamanımın sınırlı olduğunu bildiğim için aceleyle sütyenini aşağı itip göğüslerini serbest bırakıyorum. "Bu bazongaların zıplamasını izlemek istiyorum."

Sonra kabzasına kadar dalıyorum.

Ben yaralı bir hayvan gibi inerken o da aynı anda miyavlıyor. Kalçalarımı öne doğru itiyorum ve ağır göğüsleri okyanustaki şamandıralar gibi sallanıyor.

Taşaklarımı sıkıyor ve tek yapabildiğim en az iki pompa yapmak.

"*Siktir.*" Gırtlaktan gelen, ilkel bir ses, tohumumu onun derinliklerine dökerken.

Orgazmım devam ediyor ve o nefes nefese kalıyor. "İçimde nabzının attığını hissedebiliyorum."

"Evet, bu açgözlü küçük amcık sikimi seviyor." Ağır nefes alıyorum.

Yüzünde yine o anlaşılmaz ifade belirliyor. Çok hızlıydı, neredeyse kaçıırıyordum. Beynimi boşalttıktan sonra nefes almaya çalışmıyor olsaydım ona bunu sorardım.

Geri çekilmek istiyorum ama beni tutuyor. "Kal. Seni hissetmeyi seviyorum." O kadar mutluyum ki ölebilirim.

Göğsüne uzandım, sikim battaniyedeki bir domuz kadar rahattı. Ben boynunun kuytusuna sokulurken o yatıştırıcı bir şekilde saçlarımı okşuyor.

"Alfie?" diye soruyor bir parça endişeyle. Midem bulanıyor.

"Evet, leydim?"

"Çük ve amcık gibi kelimeleri nereden öğrendin?"

Rahatlayarak nefes veriyorum. Bu kolay bir soru. "İngiliz argosunu Google'da araştırdım."

İçten bir kahkaha atıyor, sanki su yatağındaymışım gibi hissettiriyor. "Oh, Alfie." İç çekiyor, hâlâ kıkırdıyor. "Birkaç şeyin üzerinden geçmemiz gerekecek."

Georgie

"Dinleyin bayan, kahve dükkanınızın adı Flicky D's Beans olunca konuşacak yeriniz kalmıyor." Alfie avuçlarını omuzlarıma dayıyor ama vajinamın içinde sımsıkı duruyor.

"Bu bir hataydı-" Cümlemi ezici bir öpücükle yutuyor.

Eğlenerek sırtıyor ve kaşlarını çatıyor. "*Yanlışlıkla* mastürbasyonla ilgili *bir* isim *mi* verdin?"

Şaka olsun diye dramatik bir şekilde ofluyorum. "Aslında adını çocukluk köpeğim Flicky D'den alıyor."

"Köpeğinin adını Flicky D koymuşsun-"

"Beş yaşındaydım, *tamam mı?*" Birinin bu imayı ilk kez işaret ettiği anı hatırlayarak gülüyorum.

Evanjelist bir çift yaşlı kadın DNF kitapçısına uğrayıp broşür bırakmak istedi. Karavanımı gördüklerinde dehşet içinde çığlık attılar. İçlerinden biri bana bir şişe su fırlatarak "Kötü yollarınızdan arınasınız!" diye bağırdı.

Dükkân sahibi Story penceresinden her şeyi gördü ve hemen dışarı çıktı. Olanları anlattığımda, "Adını çok sevdim, seni seçmemin nedenlerinden biri de buydu" dedi.

Alfie'ye bu hikâyeyi anlattıktan sonra gülümsüyor. "Ben de seni seçerdim."

Ertesi sabah Alfie beni karavana bırakırken tanıdık mavi bir Camaro görüyorum. Midem bulanıyor. Bir tur atmasını isteyeyim geliyor ama bunun hiçbir şeyi değiştirmeyeceğini biliyorum.

Alfie üstü açık mavi arabanın hemen önündeki boşluğa yanaştığında sinirlerim daha da geriliyor. Onu bu karmaşanın içine sürüklemekten nefret ediyorum, özellikle de birlikte geçirdiğimiz en rüya gibi gece ve sabahtan sonra. Belki de ondan benimle karavana kadar yürümesini isteyip sakın davranırım.

Ben daha fırsat bulamadan dışarı fırlıyor ve kapımı açmak için koşturuyor.

"Güvenlikte çalışıyorsun, değil mi? Koruma mı demiştin?"
Sakin davranmak buraya kadarmış.

"Evet, neden?" diye temkinli bir şekilde soruyor ve hızla etrafı tarıyor.

"Merhaba, Fahişe." Alaycı sesi tüylerimi diken diken ediyor.

"*Affedersiniz?*" Benim tatlı, şapşal Alfie'm Neil'i karşılamak için dönerken yüzü bir anda değişiyor.

Sapiğım.

Altıncı Bölüm

Hayır, Bundan Hoşlanmadım

Georgie

Alfie Neil'le yüzleştği anda mükemmel, peri masalı balonumun patladığını hissediyorum.

"Onu görmezden gel." Dışarı çıktım ve Alfie'nin elini tuttum. Onu Neil'in yanından çekmeye çalışıyorum. Ama o topuklarını sıkıyor.

Alfie ona doğru adım atar. "Bebeğim, kim bu herif?"

I İzle ile a yarış kalp olarak Neil sneers
at sevecenlik. "Oh, sana benden bahsetmedi mi?"
Ses tonu

sümüklü ve patronluk taslayan. Nefret ediyorum.

Alfie'nin sarsılmaz duruşunun arkasında kendimi güvende hissediyorum ve bağıriyorum, "Neden yapayım ki? Sen benim için *hiç* kimsesin."

Yüzü buruşuyor ve sesi öfkeyle titriyor. "*Sen* - "

"Ağzından çıkacak bir sonraki kelimeye dikkat etsen iyi olur yoksa seni burada bırakırım." Duruma rağmen, Alfie'nin güçlü ve koruyucu ses tonu karşısında amım titriyor.

"Pff, her neyse," diye alay ediyor Neil. İlk karşı çıkışta her zaman korkak olmuştur. Öfkeyle yakındaki bir veranda masasına çöküyor ve sanki onu huzur içinde kitap okumaktan alıkoyan *bizmişiz* gibi bir kitap açıyor.

"Hadi, Georgie kızım." Alfie kolunu belime doluyor ve verandayı geçip karavanıma gidiyoruz.

Kilidi açıp içeri girerken arkamı kolluyor. Ona veda etmek için isteksizce dönüyorum, gidişini görmekten korkuyorum. Ama beklentiyle bana bakmıyor. Onun yerine, tıpkı içeri girdiğimde yaptığı gibi, basamakların dibinde omuzlarını dikleştirmiş, sırtı bana dönük bir şekilde duruyor.

"Alfie?"

Omzunun üzerinden bakıyor. "Hiçbir yere gitmiyorum, bebeğim." Göğsüm sıcaklıkla genişliyor. "Ama bana o pisliğin kim olduğunu ve ona ne yapmamı istediğini söyleyebilirsin."

Bunun olacağını bildiğim için iç çektim. "Tamam ama içeri gelir misin? Hazırlığa başlamam gerek."

Karavana adımını atar ama kapıyı açık tutar ve gözlerini karavandan ayırmaz.

Sabah rutinime devam ederken anlatmaya başlıyorum. "İki yıl önce açtığımda ilk 'müdavimlerimden' biriydi. Hoş ve çekici olduğunu düşündüm ve desteğini takdir ettim, bu yüzden bana çıkma teklif ettiğinde evet dedim."

Espresso makinelerini çalıştırıyorum ve buharlı pişirici için depolarını doldurmaya başlıyorum. "Sadece birkaç kez çıktık ama o kadar takıntılı bir hale gelmişti ki, on dakika önce görüşmüş olmamıza rağmen beni yirmi kez üst üste özlemişti. Karşılık vermediğimde de sinirlendi... pencereme taş fırlatacak kadar sinirlendi."

Alfie'nin çenesi sıkılır ve yüzü sertleşir. Ses tonu çelik gibi. "Yaralandın mı?"

"Hayır, çok şükür, ama beni korkuttu. Yani, nerede çalıştığımı, nerede yaşadığımı biliyor. Bana her yerden ulaşabilirmiş gibi hissediyorum."

"Artık değil," diye söz veriyor.

Hafifçe gülümsüyorum, duygulanıyorum ama aynı zamanda bununla uğraşmak zorunda olduğumuz için üzülüyorum. "Sürekli karşıma çıkıyor, sanki ona bir şey borçluymuşum ya da ciddi bir ilişkimiz varmış da ben onu görmezden geliyormuşum gibi davranıyor. Polisler bir şey yapamıyor çünkü camımı kırdığı bir sefer dışında şiddet uygulamıyor. O zaman bile o olduğunu kanıtlayamadım ama o olduğunu *biliyordum*."

Her şeyi yeniden anlatırken sinirlendiğimi hissedebiliyorum. Alfie bunu hissetmiş olmalı ki beni kendine çekiyor ve alnımdan öpüyor. Bu kadar kısa süre birlikte olduktan sonra bu adamın yanında hissettiğim rahatlığa ve güvene inanamıyorum ama inanıyorum.

Neil'in gelip gelmeyeceğini, hangi küfürleri ve hakaretleri savuracağını düşünerek kendim için kurduğum *hayalim* olan işe endişeli ve stresli bir şekilde geldim.

Yine tezgahın üzerinde köpek boku yığınlarıyla mı karşılaşacaktım?

Bugün sprej boyadaki "fahişe" kelimesinin hangi varyasyonunu temizlemem gerekiyor?

Bunlar bir yıldır her sabah uyandığım sorular.

"Sürekli korkmaktan nefret ediyorum," diye itiraf ediyorum yenik bir iç çekişle.

"Bu korkunç bir şey. Çok üzgünüm Georgie." Yanağımı okşuyor, gözlerinde gerçek bir şefkat var. Sonra ağzının köşesi bir gülümsemeye dönüşüyor. "İyiliğinin karşılığını verelim derim."

Bir umut kıvılcımı hissediyorum, tünelin ucunda bir ışık parıltısı görüyorum ve onun komplocu gülümsemesine karşılık veriyorum. "Bir keresinde en büyük korkularının kuşlar ve hayaletler olduğunu söylemişti."

"Oooo," diyor Alfie heyecanla. "Bu bize çalışacak çok şey veriyor."

Alfie

Omurgasız herif otuz dakika sonra gitti, ki kız arkadaşım göre bu süre genelde ortalıkta dolaştığı süreden yaklaşık iki saat daha az. Eğer bu June Harbor olsaydı, beş dakika bile dayanamazdı. Ona nasıl bir adamla uğraştığını göstermek için torpido gözümdeki silahı kaç kez elime aldığımı sayamadım.

Ama Stella bize her zaman normal insanların en ufak bir sıkıntıda silaha başvurmadıklarını anlatmaya çalışıyor. Georgie sıradan biri olmasa da, bence o da bu "normal insanlar" kategorisine giriyor. Yapmak istediğim son şey, o küçük sürtük tarafından yeterince korkutulmuşken onu korkutup kaçırmak.

"Uzun zamandır çalıştığım en iyi gündü." Georgie o gün için sipariş tezgahı penceresini kapattıktan sonra bana dönüyor.

Kendinden emin ve hafif duruşuyla gurur duymaktan kendimi alamıyorum, bu sabahkiyle tam bir tezat oluşturuyor.

"Ve suç tamamen sende." Şeytani bir sırıtışla kalçasını tezgâha yaslıyor.

Karnım zonkluyor. "Sanki başım beladaymış gibi konuşuyorsun."

"Belki de öylesindir," diye baştan çıkarıcı bir şekilde sesleniyor.

Tenim karıncalanıyor ve sesim kısılıyor. "Belki de beni cezalandırmalısın o zaman."

"Sanırım yapmalıyım..." Dün gece bana emirler yağdırırken gördüğüm cesaret bakışlarında alevleniyor.

İyi ki her zaman cezaya aç bir obur olmuşum.

"Bence uygun bir ceza ne olurdu biliyor musun?" Gözleri boğucu bir hal alıyor ve kendini dar alandaki küçük açık tezgâh parçasının üzerine kaldırıyor. "Senden daha büyük bir şeyin amımı germesini izlemek zorunda kalmalısın."

"Daha büyük mü?" Şakayla karışık alay ediyorum. "Seninle bir kez seviştim ve sen kukuna koca bir kano alabileceğini sanıyorsun."

Gülüyor. "Söylemenize izin verilmeyen İngiliz kelimeleri listesine 'sevişmek'i de ekleyin."

"Sadece amcığımı tutabilirsem," diye karşı çıkıyorum.

Gözlerini deviriyor, gülümsemeye karşı koyuyor. "Peki, tamam. Şimdi yeşil etiketli krem şantiyi al ve dizlerinin üzerine çök."

"Hemen, leydim." Onun yanında çalıştığım bir günün ardından karavanda nasıl hareket edeceğimi öğrendiğim için buzdolabına doğru dönüyorum.

Geri dönüp önünde yere diz çöküyorum ve teneke kutuyu uzatıyorum. Bacaklarını kaldırıyor. "Külotunu çıkar."

Onun bu boktan ses tonuna karşı açlıkla hırlıyorum. Zaten ayaklarına kapanmamış olsaydım, hemen kapanırdım. Ellerimi elbisesinin altından bacaklarına doğru götürmek için acele etmiyorum. Cam gibi gözlerle bana bakarken dudağını ısıyor.

Külotunu çıkarmadan önce burnumu külotun içine gömüyorum ve tümseğine doğru bastırıyorum. Misk kokulu, ilahi kokusunu emiyorum ve ıslak kumaşı hissedince inliyorum.

"Oh, bebeğim, külotunu ıslatmışsın." Gözlerinin içine bakmak için başımı arkaya eğiyorum. "Yaramaz, yaramaz kız."

"Şaşırdın mı? Bütün günümü seninle küçük, dar bir alanda geçirdim."

Ağzım açık kaldı. "Bütün bunlar benim için mi?"

"Bu kadar uzun sürmeye devam edersen olmaz," diye azarlıyor.

"Biraz ceza," diye mırıldanıyorum nefesimin altında, sırtarak ve sonunda onu iç çamaşırlarından kurtarıyorum.

Metal krem şanti dağıtıcısını bacaklarının arasında bir horoz gibi tutuyor ve "Yala şunu oğlum" diye emrediyor.

Dediğini yapıyorum, gözlerimi onunkilerden ayırmadan soğuk kutunun her yerine salyalarımı akıtıyorum. Sık yalamayalı uzun zaman olmuştu. Ne kadar baş döndürücü bir his olduğunu unutmuşum ve bu gerçek bir penis bile değil. İçimden en yakın seks dükkanına gidip ona bir strapon almak geliyor.

"Çok özensiz," diye mırıldanıyor. Aynı anda hem bir hakaret hem de bir iltifat, sikimin kalınlaşmasına neden oluyor.

"Bu kadar yeter," diyor ve ben de topuklarımın üzerine oturuyorum. Dağıtıcıyı çeviriyor, böylece yaladığım alt kısım onun amcığında duruyor. "Şimdi izle Alfie, belki iyi olursan beni de becermene izin veririm."

Ayaklarını tezgâhın üzerine kaldırıyor ve onu içeri itmeye başlarken olabildiğince geriye yaslanıyor.

"Ooo, çok soğuk." Kaşları kalkıyor, sonra inliyor. "*İyi* hissettiriyor."

Damlayan aşk kanalı şişman kutuyu alırken huşu içinde bakıyorum. İnanılmaz bir şey yapıyor. Kabarık pembe am dudaklarının metalin etrafında gerilmiş gibi görünmesine bayılıyorum. O kadar lezzetli bir görüntü ki yalvarıyorum, "İzlerken bir tanesini ovabilir miyim? *Lütfen*. Bu bir işkence."

"*Mm-hmm . . .*" Muhtaç bir iniltiliyle başını sallıyor.

"İşte bu!" Sonunda zonklayan ereksiyonumu yumruklarken inliyorum.

Sanki kansere çare olacakmış gibi etimi döverken tenekeyi içeri ve dışarı pompalamasını bir köpek gibi izliyorum. Ağlamamak için dudağını sıkmak ve kaşlarını çatmak zorunda kalana kadar küçük tatlı fasulyesini ovuşturuyor. Eminim karavan ses geçirmez olmaktan çok uzaktır.

"Ağzını aç," diye bağılıyor ve sesinde orgazmının yaklaştığını duyabiliyorum.

"Benim için krema, bebeğim," diyorum ve tam boşalırken kolu sıkması için memeyi uzanmış dilime doğru eğiyor.

Tatlı, kremesi beyaz fışkırıyor ve dilimin üzerine fışkırıyor, hızla ağzımı dolduruyor. Zirveye ulaştığında gırtlaktan, çaresizce, "*Süt ürünü içermiyor*" diye bağılıyor.

Yedinci Bölüm

Bir Kavga

Georgie

Medyum, yaşadığı sahildeki kulübede çalışıyor. Pencerede vızıldayan neon kristal küre motifi ve verandada uzanan dört siyah kedi dışında sokaktaki diğer evlere benziyor.

Alfie'yle bile buraya döndüğümde endişem doruğa ulaşıyor ama Neil'in çirkin arabasının sokağın karşısındaki garaj yolunda olmadığını görmek endişemin bir kısmını hafifletiyor. Üç pişmanlığımızdan biri

Randevular onun evinde akşam yemeğiydi. Hayaletlerden korktuğunu o zaman öğrendim.

Bir medyumla komşu olmanın nasıl bir şey olduğunu sordum. Bana ailesinin hayaletlerin musallat olduğu bir geçmişi olduğunu söyledi. Şaka yaptığını düşünerek gülmemden hoşlanmadı ve bir medyumun bu kadar yakınında olmasının hayaletleri kendisinden uzak tuttuğuna inandı.

Tüm o korkunç davranışlarından sonra, Alfie'ye korkularını anlatana kadar bu konuşmayı unutmuştum. Ve şimdi, işte buradayız: çok dost canlısı kediler ayak bileklerimize sürtünürken bir medyumun kapısını çalıyoruz.

Kapıyı açan kadının kıvrıcık sarı saçları renkli bir bandanayla toplanmış ve üzerinde yıldızlar, cadı şapkaları ve süpürgeler olan sade kesimli bir elbise var. Cadılar Bayramı öncesinde Walmart'ın pijama reyonundan fırlamış bir muumuu'ya benziyor. Karga ayakları ve yılların gülümsemesi yüzünde çizgiler oluştursa da mavi gözlerinde genç bir parlaklık var.

Bizi bir şekilde hem boğuk hem de pırıltılı bir sesle selamlıyor, sanki bir Vadi kızı onlarca yıl boyunca günde bir paket sigara içmiş gibi. "Hoş geldiniz güzel ruhlar, ben Cherish."

Cherish'e planımızı açıkladıktan sonra meditasyon yastığından kalkıyor -Alfie ve ben oturma odasında aynı yastıktayız- ve bir çubuk tütsü yakıyor. Dumanı elinin bir hareketiyle havalandırıyor ve bronz bir şarkı kâsesine vurmadan önce yüksek sesle içine çekiyor.

Kase çalışıyor ve Alfie soruyla bana bakıyor. Ben de aynı derecede şaşkın bir şekilde omuz silkiyorum. Koltuğuna döndüğünde derin bir iç geçiriyor. "Yeteneklerimle senin önerdiğin şekilde alay etmek istemiyorum. Ruhlara sordum-"

Alfie, hem onun hem de benim çenemizi düşüren kırmızı bir lastik bantla sarılmış büyük bir para rulosunu yere atıyor.

"Yani, yarın sabah mı demiştin?" diye şarkı söylüyor ve keyifle gülümseyerek bir tomar parayı kapıyor. Alfie bana bir göz kırpmıyor, o ise gözlerini kocaman açarak tomarı inceliyor.

"Evet, yarın," diyor, ayağa kalkıyor ve ikimiz de kalkıyoruz onunla birlikte. Onun elini sıkar. "Ruhların kabul etmesine sevindim."

Bizi dışarı çıkardı ve kapıyı kapatmadan önce ukala bir sırıtışla, "Bu arada bunu bedavaya da yapardım. O mızımız, küçük sürtükten nefret ediyorum."

Cherish'i gemiye bindirmenin planımızın en zor kısmı olacağını sanıyordum, ama görünüşe göre sabah yedi buçukta patates kızartması almak. Yirmi dakika ötede sabahları patates kızartması servisi yapan bir Jack in the Box bulmadan önce üç yerel mekânı aradım.

Neil'in evinin köşesine park ediyoruz ve Cherish bizi arka bahçesine alıyor, yanımızda patates kızartmaları var. Alfie ağzına bir tane daha atıyor ve ben de şakacı bir şekilde koluna tokat atıyorum. "Hey, kes şunu yoksa hiç kalmayacak."

Sahilden sadece birkaç blok ötede, hava puslu ve tuzlu. Çok uzakta olmayan martıları bile duyuyorum.

Cherish bizi içeri buyur ediyor ve bana tavan arasını gösteriyor. Merdiveni çoktan indirdi ve ben de burada ne gibi gizemler bulabileceğim konusunda biraz gergin bir şekilde yukarı tırmandım. Görünüşe göre pek de istifçi değilmiş ve tavan arasının yarısı bile düzgünce etiketlenmiş kutularla dolu değil. Şaşırtıcı derecede düzenli olabilir ama kirişleri hâlâ örümcek ağları kaplıyor. Sokağa bakan küçük, panjurlu pencereye giderken iki tanesinin arasından geçiyorum ve bu beni ürpertiyor.

Saklandığım yerden, Alfie'nin kapüşonunu yüzüne kadar çekmiş bir halde caddeyi koşarak geçmesini izliyorum. İki torba patates kızartmasını üstü açık arabaya atıyor. Düşük suç oranı ve kuraklık göz önüne alındığında, üstü açık arabasını gece boyunca kapatmayan tek kişi Neil değil.

Patates kızartmaları arabanın içine saçılırken kıkırdamadan edemiyorum. Görev tamamlandı, Alfie arabanın bagajının arkasına, Neil'in onu evinden göremeyeceği bir yere saklandı.

Çömeli doğrudan bana bakıyor. Kapüşonunu indiriyor ve bana el sallıyor. Panjurların arasından beni görebildiğinden şüpheliyim ama yine de el sallıyorum, sanki 80'lerin romantik komedilerinden birindeymişim ve o da pencereme çakıl taşları fırlatıyormuş gibi hissediyorum. Elleriyle bir kalp yapıp gülümsediğinde daha da heyecanlanıyorum.

Ama sersemlik bu sıcak, çırpınan hissi tanımlamak için yeterli değil. Kafanın güzel olması ama zihnin açık olması, sürekli bir dopamin ve serotonin akışı gibi.

Kendime "*Aşk böyle bir şey mi?*" diye sorarken birden ayıldım.

Dudaklarıma bir gülümseme yayılıyor çünkü . . . Sanırım bu olabilir.

Alfie

Gezegenin en acımasız hayvanının kızarmış patatesle kaplı arabayı bulması uzun sürmedi. Sadece birkaç dakika üstü açık arabanın arkasında çömelmiş beklemem gerekiyor. Çok geçmeden arabasında, sahildeki barbeküden arta kalanlardan daha fazla martı vardı.

Araba sallanmaya başlayana ve alarm çalana kadar bagajı aşağı yukarı itiyorum. Alarm çaldığında, koşarak

Cherish'in evine dönüp içeri dalacağım.

Adrenalin vücuduma pompalanırken tavan arasına koşuyorum ve Georgie'yi küçük pencerenin önünde diz çökmüş halde buluyorum. Heyecanla, "Alarmdan sadece birkaç kabadayı korkup kaçtı," diyor.

"Affedersiniz, *ağız dalaşı* mı?"

"Bir grup martıya böyle denir."

Nedense bunu bilmekle kalmayıp bir cümle içinde kullanması çok sevimli. Elimde olmadan dolgun yanaklarını kavırıyor ve dudaklarına bir öpücük konduruyorum. Nefes nefese geri çekiliyorum. "Senden çok hoşlanıyorum, Georgie kız."

Yanakları kızarır ve gülümseyerek çimdiklenir. "Bu iyi çünkü senden çok hoşlanıyorum, Alfie oğlum-oh, işte orada!"

Yüzünü panjurlara doğru bastırıyor, ben de aynısını yapıyorum.

Neil'in üzerinde sarkık bir boxerdan başka bir şey yoktur ve ön merdivenlerden aşağıya doğru koşarken çılgınca tıklar ve anahtarlığını uzatır. Alarmı kapatmayı başarıyor ama sonra arabasını tüketen martıların *kavgasına* bakarken felç olmuş gibi duruyor.

"Dehşete düşmüş görünüyor." Georgie ona doğru bir adım attığında kıkırdıyor.

Aptalca küçük bir dans yapıyor, sürücü tarafındaki kapıya ulaşacak cesareti bulana kadar önce ileri sonra geri adım atıyor. Kapıyı açıyor ve sanki alevleri bekliyormuş gibi geri sığıyor.

"Tanrım, gerçekten de aptalın teki," diye alay ediyorum. Tek sıra halinde kapıdan çıkmalarını mı bekliyordu? Hayal kırıklığı içinde bağırıyor ve anahtarlığını arabanın içine fırlatıyor. Bu sadece bir ya da ikisini uçurdu.

"Ben çıkıyorum!" Cherish'in altımızdan seslendiğini duyuyoruz.

Ellerimi birbirine sürterim. "Şimdi gösteri gerçekten başlıyor."

Kollarını açmış, başını arkaya atmış, tüm vücudu ele geçirilmiş gibi titreyerek verandadan aşağıya ve sokağa doğru tökezliyor. Bir sürücü ona çarpmamak için kayarak

durmak zorunda kaldığında bile karakterini bozmuyor ve

kornaları. Neil'in garaj yoluna girdiğinde, görünmez bir güç tarafından sürükleniyormuş gibi kollarını öne doğru atar ve arabaya doğru koşar.

Georgie gözlerini ayıramıyor. "Bu beklediğimden çok daha iyi."

"Cidden, eğer bu medyumluk işi yürümezse, Broadway'de gerçek bir geleceği var."

Neil bağılıyor ama bulunduğumuz yerden kelimeleri çıkaramıyorum. Cherish ona doğru gidiyor ve onu yakalaması için zorlayarak yere yığılıyor. Göz kapakları titriyor ve dudakları kıpırdıyor ama ne dediğini duyamıyorum. Neil'in yüzündeki dehşete düşmüş ifade bana ruhlardan gelen mesajımızı başarıyla ilettiğini söylediği için duymama da gerek yok:

"Georgie Martin'den uzak dur ykca."

Sekizinci Bölüm

İntikam Rodeosu

Georgie

Cherish'in Oscar'a layık performansından sonra, bu gece için kollarımızı sıvadığımız şeyin anlaşmayı mühürleyeceğinden oldukça eminim. Aslında, her şey plana uygun giderse, Neil beni yalnız bırakmakla kalmayıp tamamen şehir dışına taşınabilir.

"Daha önce hiç böyle bir şey yapmamıştım," diye baş döndürücü bir şekilde Alfie'ye fısıldıyorum.

Ağzının kenarıyla bana gülümsüyor. "Eminim sen de daha önce hiç marketin yarısını ağzına sokmamışsındır. Benimle kalırsan birçok yeni şey deneyeceksin."

Yüksek sesle gülmemek için ağzımı kapatmak zorunda kalıyorum. Neil'in mutfak penceresinin altında çömelmiş, sırtımızı evin dış cephesine dayamış durumdayız. Pencere lavabonun hemen üstünde ve onun bulaşık yıkadığını duyabiliyoruz.

"Kendimi biraz suçlu hissetmediğime bile şaşırdım," diye itiraf ediyorum. "Çünkü yanlış bir şey yapıyorsun."

Sıkıyor

dizime. "Sen sadece iyiliğe karşılık veriyorsun ve bu yapılacak en kibar şey değil mi?"

"Oh, *kesinlikle*." Kıkırdıyorum. Büyük yapışkan ellerimi kaldırıp sırtıyorum. "Sanırım hazırız."

Bana heyecanlı bir gülümseme veriyor ve boya kavanozunu benden alıyor. "Diğer tarafta görüşürüz." Yanağıma hızlı bir öpücük kondurduktan sonra pencere çizgisinin altında kalmak için kamburlaşarak uzaklaşıyor.

Parmaklarımın arasında kanlı boya damlayan iki büyük yapışkan el var. Alfie'nin işaretini beklerken kalbim çarpıyor. İçeriden Neil'in Macklemore'a kötü bir şekilde rap yaptığını duyabiliyorum. Beklenti içindeyim çünkü bu *çok* iyi bir fikir.

Hayaletlere inanıp inanmadığımı bilmiyorum, genellikle şüpheli tarafta yer alırım. Ancak planladığımız şey başıma gelseydi, kesinlikle altıma sıçar ve bölgedeki tüm Katolik kiliselerini arayarak bir şeytan çıkarıcı arardım. Hiç şüphesiz, bu beni bir mümin yapardı.

Bir dakikadan kısa bir süre sonra Alfie, Neil'in evinin elektriğini dış ana şalterle keser. Müzik ve kötü şarkılar durur ve pencerelerden akan ışık kararır. Hemen tekrar yanar, sadece bir titreşim vardır.

Nefesimi tutarak bir sonraki titreşimi beklerken heves beni ısırtıyor. Bu birkaç saniye daha uzun sürüyor ama yine de mutfak lavabosunun çalıştığını duyabiliyorum ve Neil'in gölgesi bahçeye uzanıyor.

Tam istediğimiz yerde.

On saniyeden fazla sürmüyor ama damarlarımda heyecan pompalanırken, üçüncü ve son titreşimi -işaretimi- beklemek bir saat gibi geliyor.

Elektrik kesiliyor ve yapışkan ellerimi başımın üzerinde çırpıyorum. Pencereye çarpıyorlar ve küçük, ürkmüş bir ciyıklama sesi duyuyorum. O iyice bakamadan elleri hızla aşağı çekiyorum.

Güç geri geliyor ve bu sefer duyduğum çığlık tam bir dehşet çığlığı.

Çılgın kahkahalarımı tutarak, Neil'in bakış açısını hayal ederek Alfie'yle buluşmak için evin çevresinde koşturuyorum.

Titreşen ışıklar, karanlıkta bir şey yüksek bir sesle cama çarpıyor. Işıklar geri döndüğünde, camda iki kanlı el izi görülür.

Bu heyecan verici his yüzünden zorlukla nefes alabiliyorum. Bacaklarım ev ve çalılar arasındaki küçük boşluktan uçuyor. Köşeyi hızla dönüyorum ve çok geç olana kadar onu görmüyorum.

Alfie'ye çarpıyorum. Zihnim yararlı bir tepki veremeyeceğim kadar hızlı dönüyor. Pantolonu ayak bileklerindeydi, bu yüzden tökezledik ve birbirimizin üzerine düştük. Çılgınca çırpınan uzuvların karmaşası içinde yere düştük.

Her nasılsa, sırtım göğsüne dönük bir şekilde döndüm ve hafif nemli malçların üzerine inerken eli kalçamı yakaladı.

"Oof." Sırtını yere çarptığında Alfie'nin nefesi kesilir.

"Aman Tanrım," diye haykırıyorum kalın ve etli bir şeyin kadınsı organlarımı mızrakladığını hissettiğimde.

"İsa, Meryem ve Yusuf-" Alfie, ben onun etli mızrağına saplanırken kekeliyor.

"Sikin neden dışarıda?" Fısıldayarak bağıriyorum, amım etkileyici şaftından aşağıya doğru daha da batıyor.

Beni kucağına oturtmak için ikimizi de yukarı itiyor.
"Külotun nerede?"

"Onları senin arabanda kaybettim, bilirsin işte..." Her nasılsa, kabarık bir sundressle komando olarak dolaştığımı itiraf etmek, yanaklarımı ayağımın takılıp kelimenin tam anlamıyla bir sakin üzerine düştüğüm gerçeğinden daha fazla yakıyor. "Senin bahanen ne?!"

"İşemem gerekiyordu!" Bu pantolonun ayak bileklerinde olmasını açıklar.

Doğrulamaya çalışıyorum ama beni tekrar aşağı çekiyor ve aletini aşağı yukarı kaydırmamı sağlıyor. "Ama şimdi buradayız. . . ." diye fısıldıyor ve boynumu yalıyor. Karnım sıkışıyor ve omurgamdan aşağıya doğru bir sıcaklık yayılıyor. "Ona bunu yapmanın daha iyi bir yolu var mı? O annesi için ağlarken, korkudan aklını kaçırmışken, sen hemen dışarıda başka bir adama istediği her şeyi veriyorsun."

Bu çok yaramazca. Ve bu fikrin beni kötü bir ateşle yaktığını inkar edemem.

Kim demişse intikam soğuk yenen bir yemektir diye, yanılmış çünkü bu çok daha iyi.

Omzumun üzerinden bakıyorum. "O zaman arkana yaslan ve bu aleti rodeodaki bir at gibi sürmeme izin ver."

Bileğini havada çevirerek kement taklidi yapıyor, sonra da kışıma vurup yelleniyor. "Yeehaw, kovboy kız!"

Öne doğru eğilip ellerimi bacaklarına koyuyorum. Yanaklarımı ve belimi ortaya çıkarmak için elbisemi yukarı kaldırıyor. Onun üzerinde zıplarken kendimi bir seks tanrıçası gibi hissediyorum. Kendimi hiç şu anki kadar seksi hissetmemiştim, ahlaksız ve kendimden emin.

Alfie'nin sürekli sakinin üzerinde twerk yaparken ne kadar iyi görüldüğümü anlatması da cabası.

"Bu çok ateşli, Georgie kız. Kahretsin, daha önce hiç bu kadar ateşli bir şey görmemiştim ... yüzün hariç- Kahretsin, arkanı dönme! Gülümsemeni ve zıplayan kışını görürsem boşalacağım galiba. Lanet olsun, bu siki orospun yapıyorsun."

O kadar büyük ki her hareketi içimdeki tüm hassas sinirleri okşuyor. "Çok iyi hissediyorsun." Pantolonumun arasından mırıldanıyorum. "Yeterince alamıyorum."

Kendimizi duygu ve zevk içinde kaybederken kelimeler ikimizi de başarısızlığa uğrattıyor gibi görünüyor. *Biraz* sessiz olmaya çalışırken inlemeler ısırılıyor ve iniltiler yutuluyor.

Kısa süre sonra vajinam zonkluyor ve içime her dalışında daha da kenara yaklaşıyorum.

"Bebeğim," diyor, alçak sesle ve gergin. "Kediciğin benim anakondamla WWE maçına çıkmış gibi hissediyor, boşalmaya hazır mısın?"

"Evet, lütfen," diye sızlanıyorum muhtaç bir şekilde. Ben boşalırken onun da beni doldurmasını istiyorum.

"O zaman devam et, *WrestleMania*. O Hulk vajinasıyla sikimi boğ!"

Bir kahkaha patlatıyorum ve orgazm olurken elimi ağzıma götürmek zorunda kaldığımda hızla boğuk çığlıklara dönüşüyor. Kalçalarım titriyor ve Alfie içimde bir yangın hortumu gibi fışkırana kadar bana doğru eğiliyor.

Göğsüne yaslanıyorum ve o da kollarını karnıma doluyor. Çok rahat bir pozisyon değil ama ona bu kadar yakın olduğum için sonsuza kadar burada kalabilirmişim gibi hissediyorum.

"Beni hiç becerir miydin?" diye sormadan önce göğsünün özellikle ağır bir nefesle yükselip alçaldığını hissediyorum.

Dokuzuncu Bölüm

Organik Bir Strap-On

Alfie

4 hafta sonra

Otel odamı toplamak için Salem'deki son günümü beklediğime pişmanım. Eşyalarımın çoğu zaten Georgie'nin evindeydi, çünkü o küçük kaltağın evine *dadarmamızdan* beri her geceyi orada geçirmiştım.

Bu durumdan dolayı biraz üzgünüm ama sanırım ayrılmak her zaman plandaydı. Sadece kalbimi de burada bırakacağımı beklemiyordum.

Şimdi, onunla geçirebileceğim değerli zamanı boşa harcadım. Onun evine vardığımda, bunun bir süreliğine sonuncusu olduğu için üzölmek yerine geceyi birlikte geçirmeye odaklanmaya çalışıyorum. Dürüst olmak gerekirse, bir sonraki buluşmamızın ne zaman olacağını da bilmiyorum. Kalabalık içinde koştururken uzun mesafeli ilişkilerin ne kadar iyi yürüdüğüünü kim bilebilir?

Ama bunu başaracağız, diyorum kendime ön kapıyı açarken. Kapıyı açıp karanlık bir daireye girdiğimde hemen tedirgin oluyorum. Tüm ışıklar kapalı ve yatak odasından hafifçe turuncu bir ışık yayılıyor.

İçgüdüsel olarak elim, onunla tanıştığımda taşımayı bıraktığım silahımı bulmak için belime gidiyor. Yumruğumu boşluğa doğru savurup "*Georgie?*" diye sesleniyorum.

"Buraya." Sesi yatak odasından geliyor. Sesi sıkıntılı gelmiyor.

Ona doğru ilerlerken hâlâ tetikteyim ama hiçbir şey beni bulacağım şeye hazırlayamazdı.

Tüm yatak odası bir düzine ya da daha fazla mumla dolu. Kalbimi ve ciğerlerimi dolduran şehvetli bir sıcaklık yayıyorlar.

Dizlerini yukarı çekmiş ve başını yastığa koymuş bir şekilde yatan Georgie, yan dönerek "beni Fransız kızlarından biri gibi resmet" pozunu veriyor. Üzerinde, nefesimi kesmeye yetecek kadar güzel, al bir iç çamaşırı takımı var. Ama kıyafetini tamamlayan şeyi gördüğümde, vücudumdaki tüm kan sikime hücum ederken gerçekten başım dönüyor.

"Ben de seni bekliyordum," diye mırıldanıyor ve bacaklarının arasından çıkan salatalığı baştan çıkarıcı bir şekilde okşuyor.

"*Oh, leydim . . .*" Saygı ve minnettarlık içinde dizlerimin üzerine çöküyorum.

"Son gecemizi özel kılmayı ve sonunda o tatlı kıcı benim yapmayı düşündüm. Bunu ister misin Alfie?"

Aceleyle ayağa kalkıyorum ama birkaç adım sonra tökezleyip yatağının dibinde dizlerimin üzerine çöküyorum. Dirseklerim şiltenin üzerinde, ellerimi dua eder gibi kavuşturuyorum. "Her şeyden daha çok."

Loş ışıkta bile, beyanatım karşısında yanaklarının pembeleştığını görebiliyorum. Davet edencesine şilteye vuruyor ve ben de ayağa fırlayıp hızla soyunuyorum.

Yatağa tırmandığımda, oturuyor ve yüzümü tutuyor, beni öperken başlığa doğru itiyor. Başım yastıkların üzerine düşüyor. Vücudumdan aşağıya doğru kayarken salatalığın karnıma değdiğini hissediyorum.

Ona ulaştığında, aletim etli bir çelik çubuğa dönüşmüştü. Benimle ateşli bir göz teması kurarken parmaklarına kayganlaştırıcı sürüyor. Dizlerimi yukarı ve genişçe çekiyorum.

İki soğuk parmak sfinkterime bastırıyor. "Şeftali halkanı gererken lolipopunu emeceğim."

"Beni şekerçi dükkanına götür bebeğim." Ellerimi başımın arkasında birleştiriyorum.

Parmakları dar halkayı keşfederek başlıyor, daireler çizerek masaj yapıyor ve içine girmeden nazikçe bastırıyor. Aynı zamanda, dili şaftımı yukarı ve aşağı yalıyor. Birden Lil Wayne'in "Lolipop" şarkısı aklıma takılıyor ve onun "güzel kadın topaklarına" dokunmak istiyorum.

Gülümseyerek aletimden başını kaldırıyor ve göğüslerini okşamama izin vermek için öne doğru eğiliyor. Onları güzel dantel kuplarından çekiyorum. "Kayıtlara geçsin diye söylüyorum, bunların hâlâ bir müzeye ait olduğunu düşünüyorum-oh!" Parmakları arka kapıma bir SWAT timi gibi girerken haykırıyorum.

"Kahretsin, bu çok mu fazla oldu? Ne kadar zorlayacağımı bilemedim, o yüzden denedim."

"Yaptın işte." Gülüyorum.

"Seni incitiyor muyum?" Kaşları birbirine çarptı.

"Hayır, hiç de değil. Sadece o an şaşırdım. Durma," diye onu temin ediyorum ve yüzüne rahatlamış bir gülümseme yayılıyor. Birkaç deneme hamlesi daha yapıyor, beni emmeye geri dönmeden önce tepkiler için yüzümü izliyor.

Beni ağzına aldığı anda patlamaya hazır hissediyorum. Kıçımdaki parmakları ıslak, sıcak ağızıyla birlikte çok iyi hissettiriyor. Kalçalarımın arkasını tutuyorum ve kendimi daha da geniş açıyorum.

Taşaklarımı emiyor ve ben inliyorum. "Tanrım, evet."

"Salatalığım için hazır mısın?" diye soruyor gözlerinde şehvetli bir bakışla.

"Tabii ki," diye hevesle başımı salladım.

Çatlağımdan aşağıya ve bitkisel straponun üzerine daha fazla kayganlaştırıcı dökmeden önce beni derinden öpüyor. "Bana nasıl istediğini söyle."

"Ucunu göt deliğime doğru bastır, ama ben söyleyene kadar içeri itme." Anlayışla başını sallıyor ve salatalık giriş deliğime temas ettiğinde içimi bir heyecan kaplıyor.

Kaslarımı birkaç saniye boyunca sertçe sıkıyorum. Rahatlamadan hemen önce ona "Bana bir santim ver" diyorum. Ben kaslarımı gevşetirken o da kalçalarını nazikçe ileri doğru hareket ettiriyor ve ilk parça kolaylıkla içeri kayıyor.

Yeşil uzunluğun tamamı içime girene kadar aynı sırayı tekrar tekrar sürdürüyoruz.

"Nasıl bir his?" diye soruyor.

"Sanki kıçımda koca bir salatalık varmış gibi." Gülüyorum ve bu onun yüzünde süregelen endişeyi dağıtıyor gibi görünüyor.

Ellerimi kendi elleriyle kapatıyor ve ileri geri sallanmaya başlıyor. Her itiş P noktamı gıdıklarken benden sınırsız inilti dökülüyor. Aynı anda kendimi sarsıyorum ve tamamen akılsız hale geliyorum.

"Kıçında salatalık varken çok seksi görünüyorsun." Övgüsü üzerime bir sıcaklık dalgasıyla dökülüyor. "Ama izleyebilmeyi ne kadar sevsem de, daha yakın olmak istiyorum. Yuvarlan."

Dikkatlice çekiliyor ve ben de yan tarafıma geçiyorum. Arkama sokulduğunda, tekrar hizalamak için uzanıyorum. Beni sıkıca kaşıklarken, tekrar içeri kayıyor ve tüm vücudumu saran zevk dalgaları içimden geçiyor. Sadece boynumu öptüğünde ve sikimi yumrukladığında iki katına çıkıyor.

Hem fiziksel hem de duygusal olarak başka birine hiç bu kadar yakın hissetmemiştim. Onun kollarına sarılmak, mutluluktan tükenmek, asla ayrılmak istemediğim bir yer.

Ama yarın yapacağım.

Beni lanet olası bir profesyonel gibi becerirken bu kasvetli düşüncelerle oyalanmak imkansız. Prostat orgazmımın büyüyen bir basınç ve zevk topu gibi geliştiğini hissediyorum. Birkaç vuruş daha ve serbest düşüşteyim - her kas serbest bırakma ile titreşiyor.

Ben onun kucağında sarsılırken her tarafıma ve yatağa sperm fışkırıyor. Destansı yüksekliğimden inerken, yumuşak vücuduna karşı eriyorum ve doyunluğun ötesinde iç çekiyorum.

Birkaç parlak sarılma anından sonra, çekilip çekilemeyeceğini soruyor. Bunu yaparken, devam eden artçı şoklar beni seğirtiyor. Yataktan kalkıyor ve tekrar yatağa girmeden önce tamamen soyunuyor.

Yaşadığım coşkuya rağmen iç çekiyorum. "Keşke bu son gecemiz olmasaydı. Seni bir daha ne zaman göreceğimi bile bilmiyorum."

"Düşündüğünden daha erken." Ses tonu benimkinden daha neşeli ve ikimizin de moralini yüksek tutmaya çalışmasını takdir ediyorum.

"Umarım öyledir." Onunla orada buluşmaya çalışıyorum.

"Hayır, ben ciddiylim." Önüme bir kağıt parçası bıraktı.

"Bu da ne?" Kafam karışmış bir halde sayfayı tarayan gözlerim hemen June Harbor Gelir İdaresi antetli kağıdına takılıyor.

"June Bug Café'nin satış faturası."

Yemin ederim kalbim duracak. "June Bug Café gibi-"

"İş yerinin yanındaki kahve dükkânı gibi-" Söyleyeceği her neyse, ona doğru uçmam, onu sıkıca kavrayıp dudaklarımızı birbirine yapıştırmamla boğuldu.

İçime doğru kıkırdıyor ve uçabileceğimi hissediyorum!

Birden aklıma bir fikir geldi. Yataktan fırladım ve odanın içinde koşturarak atılmış pantolonumu buldum. Yere düştüm.

Ben anahtarlarımı bulmak için ceplerimi karıştırırken dizler.

Kocaman gözlerle beni izliyor, muhtemelen bana kâğıdı uzattığında kafası benim kadar karışmıştı. Anahtarlarımı avucumun içinde tutuyorum ve üzerinde bulundukları metal halkayı gösterecek şekilde uzatıyorum.

"Bunun pırlanta bir yüzük olmadığını biliyorum, ama sana ilk evlenme teklif ettiğimde hiç yüzüğüm olmadığını düşünürsek, bunu bir kazanç olarak kabul edeceğim."

"Aman Tanrım." Nefes nefese kalıyor ve ellerini ağzının üzerine kapatıyor.

"Seninle tanıştığım andan itibaren aradığım kişi olduğunu biliyordum ve o zamandan beri her saniye beni haklı çıkardın. Georgie Martin, benimle evlenir misin?"

Ciyaklıyor ve diz çöktüğüm yerde bana sarılmak için yataktan fırlıyor. "Evet, evet, evet ve binlerce kez evet!"

Bu sözleri duyduğumda mutluluğun en saf hali içimi kaplıyor, sonunda birlikte olacağımızdan asla şüphe duymuyorum ama yine de olacağımıza inanamıyorum.

Birden geri çekiliyor ve yüzünde şaşkın bir ifadeyle başını iki yana sallıyor. "Bekle, 'ilk evlenme teklif ettiğin zaman' mı dedin? İlk kez ne zaman evlenme teklif ettin?"

Gülümsüyorum ve tek bir kelimeyle cevap veriyorum: "Memeler."

Son

Ready for more?

Bu muhteşem yazarların serisinin geri kalanına göz atın:

[Daisy Jane tarafından *Milky Bouncy* yazan B Sobjakken](#)
[*Slurp* yazan Georgia](#)
[Rayne Gooley yazan K.L](#)
[Mann](#)
[*Creamy* yazan Bex](#)
[Dawn *Juicy* yazan N.E.](#)
[Stevenson *Handy* yazan](#)
[Misty Walker *Spunky*](#)
[yazan Haley Tyler](#)
[*Drippy* yazan Stephanie](#)
[Swann *Nectar* yazan J.D.](#)
[Midnight *Thick* yazan Leslie](#)
[Ayla](#)

Dear reader,

Başardınız mı? Herkes tek parça mı? Bunu duyduğuma sevindim.

Hazır buradayken, bir dakikanızı ayırıp bu kitabı değerlendirirseniz benim için çok anlamlı olur. Tek cümlelik bir yorum bile yardımcı olur! Yorumlar bağımsız yazarları desteklemenin en iyi yolu ve her biri için minnettarım. Yine de, itiraf etmeliyim ki, bu kitaptaki yorumlar için biraz korkuyorum. İyi ki onlar yazarlar için değil, diğer okurlar için!

Desteyiniz ve direnciniz için küçük bir teşekkür olarak, kaydolduğunuzda size çok daha az yaltaklanan kısa öyküler ve bonus sahnelerden oluşan ücretsiz, müstehcen kitaplığıma erişim vereceğim

SummerOtoole.com/ücretsiz adresindeki haber bültenim. (Merak etmeyin, ayda nadiren birden fazla e-posta gönderiyorum).

Sizi henüz korkutmadıysam, Instagram ve TikTok'ta bağlantı kuralım: @SummerOtoole. Ya da eski usul devam edebiliriz ve bana hello@summerotoole.com adresinden bir e-posta gönderebilirsiniz.

Acknowledgements & Apologies

Buraya kadar okuyan herkese en derin şükranlarımı ve özürlerimi sunmak istiyorum. Buna muhteşem editör ekibim ve alfa okuyucularım da dahil. Bu konuda gerçekten takım için bir tane aldınız ve her zaman arkamda olduğunuz için daha fazla minnettar olamazdım.

Mammi, üzgünüm, hâlâ benimle takılıyorsun ama artık herkese kızının bir yazar olduğunu söylemek istememeni anlıyorum. Yine de bunu diyakozlara ve papaza göndermemeni tavsiye ederim.

Also by Summer O'Toole

Ölümcül Kahramanlar ve Korkusuz Kadın Kahramanlar

The Fox Family Crime Syndicate Series

(Serinin tamamı)

Beni

Benden

Nefret

Ettir

Tut Beni

Cesaretlend

ir Beni

The Omega Trials:

Karanlık, Neden Omegaverse'i Seçmelisiniz

Bölüm I

Bölüm II (Ekim 2024'te çıkacak)

Bölüm III (Mart 2025'te)

1-3. Bölümlerin Sesli Kitabı Temmuz 2025'te birlikte yayınlanacak

The Taken Series:

Karanlık Tarihi Romanslar
(Komple seri)

Denizde

Çalındı*

Savaşmak İçin

Çalındı

Çalınan

Sırlar

Tüm içerik uyarıları

SummerOtoole.com/content

adresinde bulunabilir.

[*SummerOtoole.com/freebook](https://SummerOtoole.com/freebook) adresinden ücretsiz okuyun

Telif Hakkı © 2024 Summer O'Toole

Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, yazarın yazılı izni olmaksızın herhangi bir biçimde çoğaltılamaz.

ABD telif hakkı yasasının izin verdiği durumlar dışında yayıncı veya yazar.

Tarihi olaylara, gerçek kişilere veya gerçek yerlere yapılan atıflar kurgusal olarak kullanılmıştır. İsimler,

karakterler ve mekanlar yazarın hayal gücünün ürünüdür. ISBN:

9798333858603

ASIN: B0D2WPYCJG

Künye: Bağımsız yayıncılık Kapak

Havoc Heart Designs

Kurgu: Saxony Gray, Kurgu: Gray

Norma Gambini tarafından redaksiyon, Norma's Nook Proofreading